

รัฐสภาสาธารณรัฐสิงคโปร์

[The Parliament of the Republic of Singapore]

๗๗
11
3.5
328.3S5
2548
ณ.1

โดย

นางชลลดา ก้นคล้าย

ผู้อำนวยการกลุ่มงานความสัมพันธ์รัฐสภาทวิภาคี
สำนักความสัมพันธ์ระหว่างประเทศ
สำนักงานเลขาธิการสภาผู้แทนราษฎร

THAI NATIONAL ASSEMBLY LIBRARY

3961154480

43661

รัฐสภาสาธารณรัฐสิงคโปร์

ปีที่พิมพ์	มีนาคม 2548	ปก 11 3.5
จำนวนหน้า	50 หน้า	328.335
พิมพ์ครั้งที่	1 จำนวน 150 เล่ม	2548

ผู้จัดทำข้อมูล

นางชลลดา กันค้อย

ผู้อำนวยการกลุ่มงานความสัมพันธ์รัฐสภาทวีภาติ

สำนักความสัมพันธ์ระหว่างประเทศ

สำนักงานเลขาธิการสภาผู้แทนราษฎร

ที่ทำการ : เลขที่ 118/1 อาคารทีปโก๊ทาวเวอร์ ชั้น 17

ถนนพระราม 6 แขวงสามเสนใน เขตพญาไท กรุงเทพฯ 10400

โทร. 0 2357 3100 ต่อ 3147-8

โทรสาร 0 2357 3199

ศิลปกรรม

นางสาวกนกพร ปิตวงษ์

กลุ่มงานความสัมพันธ์รัฐสภาทวีภาติ สำนักความสัมพันธ์ระหว่างประเทศ

สำนักงานเลขาธิการสภาผู้แทนราษฎร

ที่ทำการ : เลขที่ 118/1 อาคารทีปโก๊ทาวเวอร์ ชั้น 17

ถนนพระราม 6 แขวงสามเสนใน เขตพญาไท กรุงเทพฯ 10400

โทร. 0 2357 3100 ต่อ 3147-8

โทรสาร 0 2357 3199

พิมพ์ที่

สำนักการพิมพ์ สำนักงานเลขาธิการสภาผู้แทนราษฎร

ที่ทำการ : อาคารธนาคารทหารไทย ถนนพญาไท

แขวงทุ่งพญาไท เขตราชเทวี กรุงเทพฯ 10400

โทรสาร 0 2245 0066

สิ่งพิมพ์รัฐบาล
สมบัติห้องสมุดรัฐสภา

เอกสารด้านรัฐศึกษานี้เป็นผลงานของ
เจ้าหน้าที่วิเทศสัมพันธ์
จัดทำขึ้นเพื่อใช้ประกอบการศึกษาเผยแพร่
ในด้านความสัมพันธ์ระหว่างรัฐสภา
และความสัมพันธ์ระหว่างประเทศ

คำนำ

สาธารณรัฐสิงคโปร์ (The Republic of Singapore) จัดเป็นหนึ่งในบรรดาประเทศเพื่อนบ้านของไทยที่มีความเจริญก้าวหน้าทางด้านเศรษฐกิจสูงสุดเมื่อเปรียบเทียบกับประเทศอื่นในกลุ่มอาเซียน แม้ว่าจะเป็นประเทศที่มีขนาดเล็ก และมีข้อจำกัดทางด้านทรัพยากร อีกทั้งประชากรยังประกอบด้วยกลุ่มชนหลายเชื้อชาติ แต่ด้วยปัจจัยทางสิ่งแวดล้อมในเรื่องทำเลที่ตั้งที่เหมาะสมทำให้สิงคโปร์เป็นศูนย์กลางทางการค้าระหว่างทวีปยุโรป และทวีปเอเชียตะวันออกตั้งแต่อดีตจนถึงปัจจุบัน กอปรสิงคโปร์มีผู้นำที่มีวิสัยทัศน์กว้างไกล และมีความสามารถในการวางกรอบการบริหารประเทศได้อย่างรอบคอบและลงตัว ฉะนั้นการเป็นอาณานิคมของอังกฤษนานถึง 146 ปี จึงไม่ใช่อุปสรรคต่อการพัฒนาประเทศ ตรงกันข้ามสิงคโปร์ยิ่งเพิ่มพูนประสบการณ์ในด้านต่าง ๆ อย่างเป็นระบบและต่อเนื่อง ทั้งทางด้านการเมือง การปกครอง และเศรษฐกิจซึ่งเป็นปัจจัยหลักในการสร้างชาติให้เจริญรุ่งเรือง

นับได้ว่า สิงคโปร์เป็นประเทศที่มีความโดดเด่น และเป็นที่น่าสนใจประเทศหนึ่งในภูมิภาคเอเชียตะวันออกเฉียงใต้ จึงเป็นเหตุผลสำคัญที่ทำให้ผู้เขียนเลือกที่จะศึกษาประเทศนี้ โดยเฉพาะเรื่องรัฐสภาของสาธารณรัฐสิงคโปร์ ข้อมูลส่วนใหญ่ของเอกสารรัฐสภาศึกษา เรื่องรัฐสภาของสาธารณรัฐสิงคโปร์ ผู้เขียนได้เรียบเรียง และแปลจากเว็บไซต์ต่าง ๆ ที่เกี่ยวข้อง ยกเว้นสองเรื่อง คือ บทบัญญัติที่ว่าด้วย สถานิติบัญญัติจะอ้างอิงจากรัฐธรรมนูญฉบับปัจจุบันของสิงคโปร์ และประวัติศาสตร์การเมืองการปกครองได้สรุปสาระสำคัญจากบรรดานักวิชาการที่กล่าวอ้าง และรวบรวมไว้

ผู้เขียนจึงหวังเป็นอย่างยิ่งว่าเอกสารรัฐสภาศึกษานี้จะเป็นประโยชน์ต่อทุกท่านที่ให้ความสนใจตามสมควร

ชลลดา กั้นค้อย

ผู้เขียน

สารบัญ

เรื่อง	หน้า
ข้อมูลทั่วไปสาธารณรัฐสิงคโปร์.....	1
ประวัติทางการเมืองและการปกครอง.....	7
บทบัญญัติว่าด้วยสถานิติบัญญัติ.....	10
ระบบงานรัฐสภา.....	21
หน้าที่ของรัฐสภา.....	21
บทบาทของรัฐสภา.....	22
การประชุมของรัฐสภา.....	25
คณะกรรมการของรัฐสภา.....	26
สำนักงานเลขาธิการรัฐสภา.....	28
รัฐบาลและบทบาทของคณะรัฐมนตรี.....	32
การเลือกตั้งของรัฐสภา.....	36
บทบัญญัติ ข้อกำหนด และขั้นตอนต่าง ๆ.....	36
ประเภทของเขตการเลือกตั้ง.....	39
แผนที่แสดงเขตการเลือกตั้ง.....	41
บรรณานุกรม.....	43
ภาคผนวก.....	44
ก ประวัติย่อประธานรัฐสภา.....	45
ข ผังที่นั่งในการประชุมรัฐสภา.....	47
ค รายชื่อพรรคการเมืองที่จดทะเบียนแล้ว.....	48
ง สถิติการเลือกตั้งทั่วไป.....	49
ประวัติผู้เขียน.....	50

ข้อมูลทั่วไปสาธารณรัฐสิงคโปร์¹

สิงคโปร์เป็นอาณานิคมทางการค้าของอังกฤษ (British trading colony) ตั้งแต่ปี พ.ศ.2362 รวมเวลา 146 ปี และในปี พ.ศ.2506 สิงคโปร์ได้รวมกับสหพันธรัฐมาเลเซีย หลังจากนั้นอีกสองปีได้แยกตัวเป็นอิสระ สิงคโปร์จัดเป็นประเทศที่มีความเจริญรุ่งเรืองที่สุดประเทศหนึ่งในโลก เพราะมีความเข้มแข็งในการเป็นเครือข่ายเชื่อมโยงการค้าระหว่างประเทศ และมีรายได้ต่อหัวจากผลิตภัณฑ์ภายในประเทศ (per capita GDP) เทียบเท่ากับประเทศชั้นนำหลายประเทศในยุโรปตะวันตก ข้อมูลทั่วไปเกี่ยวกับสิงคโปร์ มีดังนี้ คือ

ลักษณะทางภูมิศาสตร์

ที่ตั้ง

สิงคโปร์ตั้งอยู่ในเอเชียตะวันออกเฉียงใต้ปลายแหลมมลายู ลักษณะเป็นเกาะที่อยู่ระหว่างมาเลเซีย และอินโดนีเซีย พรมแดนทางตอนเหนือติดต่อกับ

¹ <http://www.cia.gov/cia/publications/factbook/goes/sn.html>

พื้นที่

ช่องแคบยะโฮร์ ซึ่งกั้นระหว่างสิงคโปร์กับมาเลเซีย ส่วนพรมแดนทางตอนใต้ติดต่อกับช่องแคบสิงคโปร์ กั้นระหว่างสิงคโปร์กับ อินโดนีเซีย ทั้งหมด ประมาณ 692.7 ตารางกิโลเมตร (รวมเกาะสิงคโปร์กับเกาะน้อยใหญ่ที่อยู่รอบๆ) แบ่งเป็นพื้นดิน 682.7 ตารางกิโลเมตร และพื้นน้ำ 10 ตารางกิโลเมตร ส่วนชายฝั่งทะเลยาว 193 กิโลเมตร

สภาพอากาศ

สิงคโปร์อยู่ในเขตอากาศร้อนชื้น มีฝนตกและลมมรสุมตะวันออกเฉียงเหนือในเดือนธันวาคม-มีนาคม รวมทั้งลมมรสุมตะวันตกเฉียงใต้ในเดือนมิถุนายน-กันยายน มักจะเกิดลมมรสุมปานกลางช่วงเที่ยงและพายุฝนฟ้าคะนองในช่วงบ่าย

ข้อมูลประชากร

มีประชากรทั้งหมด 4,353,893 คน (ประมาณการเดือนกรกฎาคม พ.ศ.2547) แยกตามโครงสร้างอายุ ดังนี้
 0-14 ปี ร้อยละ 16.5 / แบ่งเป็นชาย 370,660 คน / หญิง 345,713 คน
 15-64 ปี ร้อยละ 75.8 / แบ่งเป็นชาย 1,611,502 คน / หญิง 1,687,048 คน
 65 ปี และมากกว่า ร้อยละ 7.8 / แบ่งเป็นชาย 149,452 คน หญิง 189,518 คน / (ประมาณการ พ.ศ.2546)

อัตราการเติบโตของประชากร ร้อยละ 1.71 (ประมาณการ พ.ศ. 2547)

อัตราการเกิด 9.63 คน/ประชากร 1,000 คน (ประมาณการ พ.ศ.2547)

เชื้อชาติ ประกอบด้วยชาวจีนร้อยละ 76.7 ชาวมาเลย์ ร้อยละ 14 อินเดีย ร้อยละ 7.9 และอื่นๆ ร้อยละ 1.4

ศาสนา พุทธ (ชาวจีน) มุสลิม (ชาวมาเลย์) คริสต์ ฮินดู ซิกข์ ลัทธิเต๋า และลัทธิขงจื้อ

ภาษา ภาษาราชการ ได้แก่ ภาษาจีน มาเลย์ ทมิฬ และอังกฤษ โดยภาษามาเลย์เป็นที่ตั้งภาษาราชการ และภาษาประจำชาติ

การเมืองการปกครอง

ชื่อประเทศ ชื่อเต็ม คือ สาธารณรัฐสิงคโปร์ (Republic of Singapore) ชื่อย่อ คือ สิงคโปร์ (Singapore)

รูปแบบการปกครอง สาธารณรัฐแบบรัฐสภา

เมืองหลวง สิงคโปร์

วันชาติ 9 สิงหาคม 2508 เป็นวันที่แยกตัวจากสหพันธรัฐมาเลเซีย ถือเป็นวันแห่งอิสรภาพ

รัฐธรรมนูญ มีรัฐธรรมนูญ เมื่อวันที่ 3 มิถุนายน 2502 แก้ไขเพิ่มเติม พ.ศ.2529 โดยมีพื้นฐานจากรัฐธรรมนูญแห่งรัฐสิงคโปร์ก่อนได้รับอิสรภาพ

บุคคลสำคัญฝ่ายบริหาร

ประมุขของรัฐ คือ ประธานาธิบดี คนปัจจุบัน คือ นายซาลาปาน รามา (เอส.อาร์.) นาธาน (Mr.Sallapan Rama (S.R.)NATHAN) ดำรงตำแหน่งตั้งแต่วันที่ 18 สิงหาคม 2542

หัวหน้าฝ่ายบริหาร คือ นายกรัฐมนตรี คนปัจจุบัน คือ นายลี เซียน ลุง (Mr.Lee Hsien Loong) ดำรงตำแหน่งเมื่อวันที่ 12 สิงหาคม 2547 พร้อมด้วยรัฐมนตรีอาวุโส คือ นายโก๊ะ จ๊ก ตง (Mr.GoH Chok Tong) และรัฐมนตรีที่ปรึกษา คือ นายลี กวน ยู (Mr. Lee Kuan Yew)

ฝ่ายนิติบัญญัติ

เป็นระบบรัฐสภาเดี่ยว (Unicameral Parliament) วาระ 5 ปี มีการเลือกตั้งทั่วไปครั้งล่าสุดเมื่อวันที่ 3 พฤศจิกายน 2544 ผลการเลือกตั้งปรากฏว่า พรรคกิจประชา (People's Action Party) ได้ที่นั่ง 82 ที่นั่งจากทั้งหมด 84 ที่นั่ง โดยได้รับคะแนนเสียงคิดเป็นร้อยละ 75.3 ส่วนพรรคอื่นๆ ได้คะแนนเสียงรวมกัน ร้อยละ 24.7 ซึ่งอีก 2 ที่นั่งเป็นของพรรคฝ่ายค้าน 2 พรรค คือ พรรคประชาชนสิงคโปร์ (Singapore People's Party-SPP) 1 ที่นั่งและพรรคแรงงาน (Worker's Party-WP) 1 ที่นั่ง การเลือกตั้งทั่วไปครั้งต่อไป ประมาณ วันที่ 25 มิถุนายน พ.ศ.2550

พรรคการเมืองที่สำคัญ

	ชื่อพรรค	หัวหน้าพรรค
ฝ่ายรัฐบาล		
พรรคกิจประชา (People's Action Party -PAP)		นาย Lee Hsien Loong
ฝ่ายค้าน		
พรรคประชาธิปไตยก้าวหน้า (Democratic Progressive Party-DPP)		นาย Ling How Dong
พรรคเอกภาพแห่งชาติ (National Solidarity Party-NSP)		ว่าง
พรรคพันธมิตรประชาธิปไตยแห่งสิงคโปร์ (Singapore Democratic Alliance-SDA)		นาย CHIAM See Tong

พรรคประชาธิปไตยสิงคโปร์ (Singapore Democratic Party -SDP)	นาย CHEE Soon Juan
พรรคยุติธรรมแห่งสิงคโปร์ (Singapore Justice Party-SJP)	นาย Desmond LIM
พรรคองค์การมาเลย์สิงคโปร์แห่งชาติ (Singapore National Malay Organization-PKMS)	นาย Malik ISMAIL
พรรคประชาชนแห่งชาติสิงคโปร์ (Singapore People's Party-SPP)	นาย CHIAM See Tong (กลุ่ม SDA)
พรรคกรรมกร (Worker's Party-WP)	นาย Sylvia Lim Swee

ฝ่ายตุลาการ ประกอบด้วย 2 ศาล คือ ศาลฎีกา (Supreme Court) มีประธานศาลฎีกา (Chief Justice) ที่แต่งตั้งโดยประธานาธิบดีตามคำแนะนำของนายกรัฐมนตรี ส่วนผู้พิพากษาคนอื่นๆ ประธานาธิบดีเป็นผู้แต่งตั้งตามคำแนะนำของประธานศาลฎีกา และศาลอุทธรณ์ (Court of Appeals)

การเข้าร่วมในองค์กรระหว่างประเทศ ได้แก่ APEC, ARF, As DB, ASEAN, BIS, C, CP, G-77 IAEA, IBRD, ICAO, ICC, ICFTU, ICRM, IDA, IFC, IFRCs, IHO, ILO, IMF, IMO, INTERPOL, IOC, ISO, ITU, MIGA, NAM, OPCW, PCA, UN, UNCTAD, UPU, WCL, WCO, WHO, WIPO, WMO, WTO

เศรษฐกิจ สิงคโปร์เป็นประเทศที่มีการพัฒนาทางเศรษฐกิจแบบตลาดเสรีที่ประสบความสำเร็จสูงประเทศหนึ่ง ด้วยภาวะที่ปลอดจากการทุจริต ราคาสินค้าคงที่ และค่า GDP ต่อหัวสูง เศรษฐกิจขึ้นอยู่กับสินค้าออกค่อนข้างมาก โดยเฉพาะ อิเล็กทรอนิกส์ และการผลิต สิงคโปร์เคยได้รับผลจากการถดถอยของเศรษฐกิจโลกและ ความล้มเหลวในด้านเทคโนโลยี ในปี พ.ศ. 2544-2546 รัฐบาลคาดหวังที่จะสร้างเส้นทางความเจริญเติบโตสายใหม่ที่มีความมั่นคงต่อวงจรธุรกิจภายนอก แต่จะไม่ละความพยายามที่จะทำให้ สิงคโปร์เป็นศูนย์กลางแห่งการเงิน และเทคโนโลยีในเอเชียตะวันออกเฉียงใต้ ตัวกระตุ้นทางการคลัง อัตราดอกเบี้ยที่ต่ำ และการฟื้นฟูเศรษฐกิจโลกจะนำไปสู่การพัฒนาความเจริญเติบโตทางเศรษฐกิจในปี พ.ศ. 2547

เงินตรา ดอลลาร์สิงคโปร์ (Singapore Dollar-SGD)

อัตราแลกเปลี่ยน ประมาณ 23.79 บาท/1 ดอลลาร์สิงคโปร์ (ไตรมาส 2 พ.ศ.2548)²

² ธนาคารแห่งประเทศไทย “อัตราแลกเปลี่ยนเงินตราต่างประเทศ” ณ วันที่ 15 มีนาคม 2548

ปีการเงิน	1 เมษายน – 31 มีนาคม
ประเทศคู่ค้าส่งออก	มาเลเซียร้อยละ 15.8 สหรัฐ ร้อยละ 14.3 ฮองกงร้อยละ 10 จีนร้อยละ 7 ญี่ปุ่น ร้อยละ 6.7 ใต้หวันร้อยละ 4.7 ไทยร้อยละ 4.3 เกาหลีใต้ ร้อยละ 4.2 (พ.ศ. 2546)
สินค้าส่งออก	เครื่องจักร และอุปกรณ์ (รวมทั้งอิเล็กทรอนิกส์) สินค้าผู้บริโภค เคมีภัณฑ์ แร่ เชื้อเพลิง
ผลผลิตทางการเกษตร	ยางพารา เนื้อมะพร้าวตากแห้ง ผลไม้ กล้วยไม้ ผักต่าง ๆ เป็ด/ไก่ ไข่ ปลา
การอุตสาหกรรม	อิเล็กทรอนิกส์ เคมีภัณฑ์ การบริหารทางการเงิน อุปกรณ์เจาะน้ำมัน การกลั่นปิโตรเลียม ผลิตภัณฑ์ยางพารา อาหารสำเร็จรูป การซ่อมเรือ การก่อสร้างสถานียางพารา การรวมสินค้าส่งไปจำหน่ายที่อื่น (Entrepot Trade)
ประเทศคู่ค้านำเข้า	มาเลเซียร้อยละ 16.8 สหรัฐ ร้อยละ 14.1 ญี่ปุ่น ร้อยละ 12 จีน ร้อยละ 8.7 ใต้หวัน ร้อยละ 5.1 ไทย ร้อยละ 4.3 (พ.ศ.2546)
สินค้านำเข้า	เครื่องจักร และอุปกรณ์ แร่เชื้อเพลิง เคมีภัณฑ์ วัตถุดิบอาหาร
GDP	109.4 พันล้านดอลลาร์สหรัฐ (ประมาณการ พ.ศ. 2546)
GDP growth rate	ร้อยละ 1.1 (ประมาณการ พ.ศ. 2546)
GDP per capita	23,700 ดอลลาร์สหรัฐ (ประมาณการ พ.ศ.2546)
อัตราเงินเฟ้อ	ร้อยละ 0.5 (ประมาณการ พ.ศ.2546)
อัตราการว่างงาน	ร้อยละ 4.8 (ประมาณการ พ.ศ.2546)

ความสัมพันธ์ระหว่างรัฐสภาไทยกับรัฐสภาสาธารณรัฐสิงคโปร์³

รัฐสภาของทั้งสองประเทศมีการแลกเปลี่ยนการเยือนกัน ดังนี้ คือ

ฝ่ายไทย

16-19 ธันวาคม 2532 - นายวรรณ ชันชื้อ ประธานรัฐสภา พร้อมด้วยคณะ รวม 13 คน ได้เดินทางไปเยือนสาธารณรัฐสิงคโปร์อย่างเป็นทางการ

³ กลุ่มงานข้อมูลข่าวสารระหว่างประเทศ สำนักความสัมพันธ์ระหว่างประเทศ, 2546

- 14-15 กันยายน 2533 - นายปัญญา เกสรทอง ประธานสภาผู้แทนราษฎร และคณะ รวม 4 คน ได้เดินทางไปรับมอบตำแหน่งประธานองค์การรัฐสภาอาเซียน (AIPO) เนื่องจากในปี 2534 ถึงวาระที่ประเทศไทยจะเป็นเจ้าภาพจัดการประชุม องค์การรัฐสภาอาเซียน ครั้งที่ 12
- 11-14 กุมภาพันธ์ 2536 - ศาสตราจารย์มารุต บุณนาท ประธานสภาผู้แทนราษฎรและประธานรัฐสภา และคณะ รวม 15 คน เดินทางไปเยือนสาธารณรัฐสิงคโปร์อย่างเป็นทางการ

ฝ่ายสาธารณรัฐสิงคโปร์

- 12-15 ตุลาคม 2531 - นาย Tan Soo Khoon รองประธานรัฐสภาสาธารณรัฐสิงคโปร์ และคณะ รวม 6 คน เดินทางมาเยือนประเทศไทยอย่างเป็นทางการ ในฐานะแขกของรัฐสภาไทย
- 27-30 มกราคม 2546 - นายอับดุลลาห์ ทาร์มูกี ประธานรัฐสภาสาธารณรัฐสิงคโปร์และคณะ รวม 9 คน เดินทางมาเยือนประเทศไทยอย่างเป็นทางการ ในฐานะแขกของรัฐสภาไทย

นอกจากนี้ รัฐสภาไทยและรัฐสภาสาธารณรัฐสิงคโปร์ ยังมีความสัมพันธ์กันในระดับพหุภาคีในรูปการเป็นภาคีสมาชิกสหภาพรัฐสภา (Inter-Parliamentary Union-IPU) องค์การรัฐสภาอาเซียน (ASEAN Inter-Parliamentary Organization-AIPO) และรัฐสภาภาคพื้นเอเชียและแปซิฟิก (Asia Pacific Parliamentary Forum-APPF) ร่วมกัน ฉะนั้น การเชื่อมเยือนระหว่างสมาชิกรัฐสภาของทั้งสองประเทศจะกระทำในลักษณะระหว่างสมาชิกหน่วยประจำชาติไทยและหน่วยประจำชาติสาธารณรัฐสิงคโปร์ในองค์การดังกล่าว

ประวัติศาสตร์การเมืองและการปกครอง

จากหลักฐานทางประวัติศาสตร์ของชนชาติชวา ใ้กล่าวถึงเมืองเตมาเสก (Temasek) ว่าเป็นเมืองท่าทางการค้าที่สำคัญแห่งหนึ่งของอาณาจักรศรีวิชัย จึงเชื่อกันว่าเมืองเตมาเสกนี้น่าจะหมายถึง สิงคโปร์ ส่วนคำว่า “สิงคโปร์” มีเรื่องเล่าว่า เจ้าชายผู้ปกครองนครปาเล็มบังอันเป็นเมืองศูนย์กลางของอาณาจักรศรีวิชัยพระนามว่า ศรีตรีบัวนา (Sri Tri Buana) ได้เสด็จมาประทับที่เกาะเตมาเสกนี้วันหนึ่งได้ทรงเห็นสัตว์ประหลาดตัวหนึ่งมีรูปร่างคล้ายสิงโตจึงทรงพระราชทานชื่อเกาะเตมาเสกว่า “สิงกาปุระ” (Singapura) หรือ Lion City¹

สิงคโปร์มีประวัติศาสตร์อันยาวนานกว่าจะได้รับอิสรภาพ กล่าวคือ หลังจากอยู่ภายใต้การปกครองของผู้ครองนครแห่งสุมาตราในคริสต์ศตวรรษที่ 14 ท่ามกลางการแผ่ขยายดินแดนระหว่างอาณาจักรอยุธยาของไทยกับอาณาจักรมัชฌาปาหิตของชวา เพื่อครอบครองแหลมมลายูและมะละกา สิงคโปร์ก็ตกเป็นเมืองขึ้นหรือถูกครอบครองโดยประเทศที่เป็นเจ้าอาณานิคมมาโดยตลอด ดังในปี ค.ศ. 1498 (พ.ศ. 2041) โปรตุเกสได้เข้าครอบครองมะละกา ทำให้สิงคโปร์เป็นเมืองขึ้นด้วย ในปี ค.ศ. 1786 (พ.ศ. 2229) อังกฤษโดยฟรานซิส ไลท์ (Francis Light) ได้ขอเช่าป็นัง (เกาะหมาก) จากเจ้าเมืองไทรบุรีเพื่อเป็นเมืองท่าทางการค้า จากนั้นอังกฤษได้ดำเนินการเผยแพร่อิทธิพลในตอนใต้ของแหลมมลายู และพบว่าสิงคโปร์มีทำเลเหมาะสมในการเป็นเมืองท่าทางการค้า โดยเฉพาะเส้นทางการค้าระหว่างอินเดียกับจีน

อังกฤษได้เช่าเกาะสิงคโปร์อย่างเป็นทางการในวันที่ 6 กุมภาพันธ์ ค.ศ. 1819 (พ.ศ. 2362) ทำให้สิงคโปร์มีลักษณะเป็นอาณานิคมของอังกฤษมากขึ้น เนื่องจากสนธิสัญญาระหว่างอังกฤษกับฮอลันดา (The Anglo-Dutch Treaty of London) ใน ค.ศ. 1824 (พ.ศ. 2367) กำหนดให้ฮอลันดาถอนข้อคัดค้านต่าง ๆ ที่เกี่ยวกับการครอบครองสิงคโปร์ของอังกฤษ ในปี ค.ศ. 1825 (พ.ศ. 2368) บริษัทอินเดียตะวันออกของอังกฤษได้รวมสิงคโปร์ ป็นัง และมะละกา เป็นเอกภาพทางการเมืองเดียวกัน เรียกว่า Straits Settlements เพื่อดำเนินนโยบายให้สิงคโปร์เป็นเมืองท่าพาณิชย์ โดยไม่กีดกันการอพยพเข้าเมือง และการเปิดการค้าแบบเสรี ทำให้ชาวมลายู ชาวจีน ชาวอินเดีย ชาวชวา และชาวสุมาตรา อพยพเข้ามาตั้งถิ่นฐานมากมายเพื่อทำการค้าขาย

¹ วิวัฒน์ เอี่ยมไพรวัน การเมืองการปกครองของสาธารณรัฐสิงคโปร์, 2531, หน้า 6

ปี ค.ศ. 1833 (พ.ศ. 2376) บริษัทอินเดียตะวันออกเริ่มเสื่อมอำนาจ เนื่องจากสูญเสียอำนาจผูกขาดทางการค้ากับจีน ทำให้พ่อค้าชาวอังกฤษเห็นประโยชน์หากรัฐบาลของตนจะเข้ามามีบทบาทแทน กระทั่งในปี ค.ศ. 1867 (พ.ศ. 2410) Strait Settlements ตกอยู่ภายใต้การปกครองของรัฐบาลอังกฤษมีฐานะเป็น Crown Colony คืออยู่ภายใต้การปกครองโดยตรงของผู้ว่าราชการ (governor) ซึ่งได้รับการแต่งตั้งจากรัฐมนตรีว่าการกระทรวงอาณานิคมของอังกฤษ ทำหน้าที่ปกครองดูแล

สิงคโปร์มีการพัฒนาอย่างรวดเร็ว เมื่อมีการเปิดคลองสุเอซใน ค.ศ. 1869 (พ.ศ. 2412) เพราะสิงคโปร์กลายเป็นเมืองท่าพาณิชย์ที่เหมาะสมที่สุดในเส้นทางการเดินเรือระหว่างยุโรปกับเอเชียตะวันออกเฉียงใต้ และการทำสนธิสัญญาระหว่างอังกฤษกับรัฐของมลายู ทำให้อังกฤษมีสิทธิสภาพนอกอาณาเขตทางการศาลเหนือรัฐต่าง ๆ และส่งผลต่อการคุ้มกันสิงคโปร์ไปด้วย ในปี ค.ศ. 1887 (พ.ศ. 2430) สิงคโปร์เป็นเมืองท่าพาณิชย์ที่ส่งแร่ดีบุกเป็นสินค้าออกขนาดใหญ่ และเป็นศูนย์กลางการส่งยางพาราในภูมิภาคเอเชีย โดยมีความได้เปรียบทางเศรษฐกิจเรื่อยมาจนสงครามโลกครั้งที่ 2

ปี ค.ศ. 1942 (พ.ศ. 2485) สิงคโปร์ตกอยู่ภายใต้การยึดครองของญี่ปุ่นเป็นเวลา 3 ปีครึ่ง ในสงครามโลกครั้งที่ 2 หลังสงครามโลกครั้งที่ 2 รัฐบาลทหารของอังกฤษกลับมามีบทบาทอีกครั้ง ในวันที่ 1 เมษายน ค.ศ. 1946 (พ.ศ. 2489) สิงคโปร์มีฐานะเป็นอาณานิคมแบบเอกเทศ (a separate crown colony) คือมีอำนาจปกครองตนเอง แต่กิจการทหาร และการต่างประเทศยังอยู่ในอำนาจของอังกฤษ

ปี ค.ศ. 1955 (พ.ศ. 2498) มีการประกาศใช้รัฐธรรมนูญ เพื่อเป็นการสนับสนุนการมีส่วนร่วมทางการเมืองของประชาชน มีการจัดการเลือกตั้งสมาชิกสภาธิบดีบัญญัติ จำนวน 25 ที่นั่ง จากที่นั่งทั้งหมด 32 ที่นั่ง ผู้นำของพรรคการเมืองใดมีที่นั่งมากที่สุดจะได้เป็นหัวหน้ารัฐบาล ผลปรากฏว่า นายเดวิด มาร์แชล หัวหน้าพรรคแนวร่วมกรรมกร (the Labour Front) ซึ่งมีนโยบายเอียงซ้ายได้เป็นหัวหน้ารัฐบาล และได้ดำเนินนโยบายให้อังกฤษมอบอำนาจการปกครองตนเองโดยสมบูรณ์แก่สิงคโปร์ แต่ไม่สำเร็จ

วันที่ 27 พฤศจิกายน ค.ศ. 1958 (พ.ศ. 2501) สิงคโปร์มีรัฐธรรมนูญฉบับใหม่ โดยจัดทำผ่านกระบวนการทางรัฐสภาของอังกฤษ ต่อมาในวันที่ 30 พฤษภาคม ค.ศ. 1959 (พ.ศ. 2502) มีการเลือกตั้งทั่วไป พรรคกิจประชาชนของลีควนยู เป็นฝ่ายชนะได้ 43 ที่นั่งจากทั้งหมด 51 ที่นั่ง จึงได้จัดตั้งรัฐบาลและดำรงตำแหน่งเป็นนายกรัฐมนตรี (Prime minister) โดยได้เริ่มดำเนินนโยบายเพื่อการเร่งรัดพัฒนากิจการอุตสาหกรรมอย่างเร่งด่วนควบคู่ไปกับการนโยบายการปฏิรูปสังคม ซึ่งเน้นการพัฒนาการศึกษา และการเคหะ ตั้งแต่ปี ค.ศ. 1960 (พ.ศ. 2503) เป็นต้นมา

ต่อมาอังกฤษต้องการให้สิงคโปร์รวมกับสหพันธรัฐมาลายา (The Federation of Malaya) เพื่อผลประโยชน์ทางการตลาด และความมั่นคงทางการทหาร ซึ่งจะเป็นการอยู่รอดของสิงคโปร์ ฉะนั้นในวันที่ 16 กันยายน ค.ศ. 1963 (พ.ศ. 2506) สิงคโปร์ ได้รวมกับสหพันธรัฐมาลายา ซาราวัก และซาบะห์ เรียกว่า “สหพันธรัฐมาเลเซีย” (The Federation of Malaysia)

การเมืองในสหพันธรัฐมาเลเซีย ไม่ราบรื่นนัก มีการขัดแย้งกันระหว่างสิงคโปร์กับรัฐบาลกลางของสหพันธรัฐมาเลเซียในประเด็นการแทรกแซงกิจการภายในระหว่างกัน มีการประท้วงและก่อความรุนแรงเกิดขึ้นหลายครั้งในสิงคโปร์ ในที่สุด ลีควนยู และผู้นำรัฐบาลมาเลเซีย ได้ตกลงกันให้สิงคโปร์แยกตัวออกจากสหพันธรัฐมาเลเซีย ซึ่งต่อมาในวันที่ 9 สิงหาคม ค.ศ. 1965 (พ.ศ. 2508) สิงคโปร์ได้ประกาศตนเป็นอิสระมีอำนาจอธิปไตยเป็นของตนเอง และได้เป็นสมาชิกขององค์การสหประชาชาติอันดับที่ 117 ในวันที่ 21 กันยายน ของปีเดียวกัน นอกจากนี้ยังได้ประกาศใช้รัฐธรรมนูญที่ระบุให้สิงคโปร์มีการปกครองเป็นสาธารณรัฐ (Republic) มีประธานาธิบดีเป็นประมุขของรัฐ ในวันที่ 22 ธันวาคม ค.ศ. 1965 (พ.ศ. 2508)

หลังจากนั้นเป็นต้นมา สาธารณรัฐสิงคโปร์ได้ดำเนินนโยบายบริหารประเทศในทุกด้านด้วยตนเองในฐานะที่เป็นรัฐ ซึ่งประกอบด้วย หลายเชื้อชาติ ไม่ฝักใฝ่คอมมิวนิสต์ มีอุดมการณ์แบบประชาธิปไตยสังคมนิยม (democratic socialist ideology) และยังคงร่วมมือกับมาเลเซียในด้านต่าง ๆ โดยเฉพาะด้านเศรษฐกิจ และด้านการทหาร

บทบัญญัติว่าด้วยสภานิติบัญญัติ¹

ตามรัฐธรรมนูญของสาธารณรัฐสิงคโปร์ฉบับปัจจุบัน ได้บัญญัติเรื่องสภานิติบัญญัติ (The Legislature) ไว้ในบทที่ 6 ตั้งแต่มาตรา 38 ถึงมาตรา 67 โดยมีสาระสำคัญ ดังนี้ คือ

มาตรา 38 สภานิติบัญญัติของสิงคโปร์ (Legislature of Singapore) ประกอบด้วยประธานาธิบดี และรัฐสภา

มาตรา 39 รัฐสภา (Parliament)

1. รัฐสภา ประกอบด้วย

1.1 จำนวนสมาชิกที่มาจากการเลือกตั้งตามจำนวนเขตการเลือกตั้งหรือตามกฎหมายที่สภานิติบัญญัติกำหนดไว้ และ

1.2 สมาชิกเพิ่มเติมที่มีจำนวนไม่เกิน 6 คน ซึ่งไม่สังกัดเขตการเลือกตั้ง โดยสภานิติบัญญัติอาจออกกฎหมายที่เกี่ยวกับการเลือกตั้งของรัฐสภาเพื่อรองรับการเป็นตัวแทนในรัฐสภาของสมาชิกจำนวนน้อยจากพรรคการเมืองหนึ่ง หรือพรรคการเมืองอื่น ๆ ที่ไม่สามารถจัดตั้งรัฐบาลได้

2. สมาชิกที่ไม่ได้มาจากเขตการเลือกตั้งจะไม่มีสิทธิออกเสียงในรัฐสภาตามได้แก่ เรื่องต่อไปนี้

2.1 ร่างพระราชบัญญัติแก้ไขรัฐธรรมนูญ

2.2 ร่างพระราชบัญญัติว่าด้วยเรื่องการส่งกำลังบำรุง หรือการส่งกำลังบำรุงเพิ่มเติม (a Supply Bill or Supplementary Supply Bill)

2.3 ร่างพระราชบัญญัติว่าด้วยการเงิน ตามคำจำกัดความในมาตรา 68

2.4 การลงมติไม่ไว้วางใจรัฐบาล

3. ในมาตรานี้ และมาตรา 47 เขตการเลือกตั้ง (constituency) จะมีความหมายเช่นเดียวกับ คำว่า "electoral division" ตามเจตนารมณ์ของการเลือกตั้งของรัฐสภา

4. หากบุคคลใดที่ไม่ใช่สมาชิกรัฐสภาได้รับการเลือกตั้งให้เป็นประธานรัฐสภาหรือรองประธานรัฐสภา บุคคลนั้นโดยหน้าที่ของประธานรัฐสภาหรือรองประธานรัฐสภาจะเป็นสมาชิกรัฐสภา นอกเหนือจากสมาชิกที่ได้กล่าวแล้ว ยกเว้นตามเจตนารมณ์ของหมวดที่ 2 บทที่ 6 และ มาตรา 46

¹ The Constitution of the Republic of Singapore, 1986, p.25-36

มาตรา 40 ประธานรัฐสภา (Speaker)

1. เมื่อรัฐสภามีการประชุมครั้งแรกหลังการเลือกตั้งทั่วไป ก่อนหน้านี้ รัฐสภาจะไม่ดำเนินการใด ๆ จนกว่าจะมีการเลือกตัวบุคคลให้ทำหน้าที่เป็นประธานรัฐสภา และเมื่อใดที่ตำแหน่งประธานรัฐสภาว่างลง นอกเหนือจากเหตุผลการยุบสภา รัฐสภาจะไม่ดำเนินการใด ๆ หากแต่จะมีการเลือกบุคคลให้ทำหน้าที่ในตำแหน่งดังกล่าว

2. รัฐสภาอาจใช้ดุลพินิจในการเลือกประธานรัฐสภาจากสมาชิกรัฐสภา ซึ่งไม่ได้เป็นรัฐมนตรี หรือเลขาธิการรัฐสภา หรือจากบุคคลที่ไม่ได้เป็นสมาชิกรัฐสภา

กรณีบุคคลที่ไม่เป็นสมาชิกรัฐสภาจะไม่ได้รับเลือกเป็นประธานรัฐสภา เนื่องจากบทบัญญัติของรัฐธรรมนูญกำหนดว่าบุคคลนั้นไม่มีคุณสมบัติที่จะเป็นสมาชิกรัฐสภา

3. ก่อนประธานรัฐสภาจะเข้ารับหน้าที่ ต้องทำพิธีสาบานตนต่อรัฐสภาเป็นลำดับแรก เว้นแต่จะได้ดำเนินการแล้วตามมาตรา 61

4. ประธานรัฐสภาอาจลาออกจากตำแหน่งได้ โดยเขียนด้วยลายมือถึงเลขาธิการรัฐสภา ด้วยเหตุดังต่อไปนี้

4.1 เมื่อมีการประชุมรัฐสภาครั้งแรก หลังจากเลือกตั้งทั่วไป

4.2 กรณีที่ประธานรัฐสภามาจากสมาชิกรัฐสภา จะสิ้นสุดการเป็นสมาชิกรัฐสภานอกจากเหตุของการยุบสภาแล้ว อาจจากเหตุที่ได้รับการแต่งตั้งให้เป็นรัฐมนตรี หรือเลขาธิการรัฐสภา หรือ

4.3 กรณีที่ประธานรัฐสภาไม่ใช่สมาชิกรัฐสภา หากเกิดเหตุการณ์ที่มีผลต่อตำแหน่งให้ว่างลง ตามบทบัญญัติในมาตรา 46

มาตรา 41 ค่าตอบแทนของประธานรัฐสภา (Remuneration of Speaker) ประธานรัฐสภาจะได้รับเงินเดือนตามดุลพินิจของรัฐสภา โดยกองทุนเพื่อเอกภาพ (Consolidated Fund) เป็นผู้รับผิดชอบ ในระหว่างการปฏิบัติหน้าที่อย่างต่อเนื่อง เงินเดือนจะไม่ลดลง

มาตรา 42 รองประธานรัฐสภา (Deputy Speaker)

1. เมื่อรัฐสภามีการประชุมครั้งแรกหลังการเลือกตั้งทั่วไป รัฐสภาจะเลือกรองประธานรัฐสภาโดยไม่ชักช้า และเมื่อตำแหน่งรองประธานรัฐสภาว่างลง ไม่ว่าด้วยเหตุของการยุบสภา รัฐสภาจะเลือกบุคคลอื่นมาแทนตำแหน่งที่ว่างลงโดยเร็ว

2. แบ่งเป็น

2.1 รัฐสภาอาจใช้ดุลพินิจในการเลือกรองประธานรัฐสภาจากสมาชิกรัฐสภาที่ไม่ได้เป็นรัฐมนตรี และเลขาธิการรัฐสภา หรือจากบุคคลที่ไม่ได้เป็นสมาชิกรัฐสภา

กรณีบุคคลที่ไม่เป็นสมาชิกรัฐสภา จะไม่ได้รับเลือกเป็นรองประธานรัฐสภา เนื่องจากบทบัญญัติของรัฐธรรมนูญกำหนดว่า บุคคลนั้นไม่มีคุณสมบัติที่จะเป็นสมาชิกรัฐสภา

2.2 ก่อนรองประธานรัฐสภาจะเข้ารับหน้าที่ ต้องทำพิธีสาบานตนต่อรัฐสภาเป็นลำดับแรก

2.3 รองประธานรัฐสภาอาจลาออกจากตำแหน่งได้ โดยเขียนด้วยลายมือถึงเลขาธิการรัฐสภา ด้วยเหตุดังต่อไปนี้

(1) เมื่อมีการประชุมรัฐสภาครั้งแรกหลังการเลือกตั้งทั่วไป
 (2) กรณีที่รองประธานมาจากสมาชิกรัฐสภา จะสิ้นสุดการเป็นสมาชิกรัฐสภา นอกจากเหตุของการยุบสภาแล้ว อาจจากเหตุที่ได้รับการแต่งตั้งให้เป็นรัฐมนตรี หรือเลขาธิการรัฐสภา หรือ

(3) กรณีที่รองประธานรัฐสภาไม่ใช่สมาชิกรัฐสภา หากเกิดเหตุการณ์ ที่มีผลต่อตำแหน่งให้ว่างลง ตามบทบัญญัติในมาตรา 46

3. รองประธานรัฐสภาจะได้รับเงินเดือนตามคุณพินิจของรัฐสภา โดยกองทุนเพื่อเอกภาพเป็นผู้รับผิดชอบ ในระหว่างการปฏิบัติหน้าที่อย่างต่อเนื่องเงินเดือนจะไม่ลดลง

มาตรา 43 การปฏิบัติหน้าที่ของประธานรัฐสภา (Performance of Functions of Speaker) ประธานรัฐสภามีหน้าที่ตามบทบัญญัติแห่งรัฐธรรมนูญ หากไม่มีบุคคลทำหน้าที่ในตำแหน่งประธานรัฐสภา หรือประธานรัฐสภาขาดการประชุม หรืออีกนัยหนึ่ง ไม่สามารถปฏิบัติหน้าที่ได้รองประธานรัฐสภา จะทำหน้าที่แทน หรือถ้าไม่มีรองประธานรัฐสภา หรือรองประธานรัฐสภาขาดการประชุม หรือไม่สามารถปฏิบัติหน้าที่ได้ รัฐสภาจะเลือกบุคคลอื่นให้ทำหน้าที่ดังกล่าวแทน

มาตรา 44 คุณสมบัติของการเป็นสมาชิกรัฐสภา (Qualifications for membership of Parliament)

1. สมาชิกรัฐสภา จะเป็นบุคคลที่มีคุณสมบัติในการเลือกตั้งตามบทบัญญัติแห่งรัฐธรรมนูญ และได้รับเลือกตั้งภายใต้กฎหมายที่มีผลบังคับใช้ในสิงคโปร์ ณ เวลานั้น

2. คุณสมบัติของบุคคลที่จะได้รับเลือกตั้งเป็นสมาชิกรัฐสภา มีดังนี้

2.1 เป็นพลเมืองของสิงคโปร์

2.2 มีอายุ 21 ปี หรือ มากกว่าเมื่อนับถึงวันที่เสนอชื่อ

2.3 มีชื่อปรากฏอยู่ในทะเบียนผู้เลือกตั้งปัจจุบัน

2.4 อาศัยอยู่ในสิงคโปร์จนถึงวันที่มีการเสนอชื่อเพื่อเลือกตั้งและต้องอยู่ประจำรวมเวลาแล้วไม่น้อยกว่า 10 ปี ก่อนถึงวันดังกล่าว

2.5 มีความสามารถในระดับที่มีประสิทธิภาพพอเพียงในการเข้าร่วมปฏิบัติงานของรัฐสภา นอกจากนี้จะไม่มีความสามารถอันเนื่องมาจากตาบอดหรือมีปัญหาทางกายภาพ สามารถพูด อ่าน และเขียน ได้อย่างน้อยหนึ่งภาษาต่อไปนี้ คือ ภาษาอังกฤษ มาเลย์ แมนดาริน หรือ ทมิฬ และ

2.6 มีคุณสมบัติในการเป็นสมาชิกรัฐสภาตามที่บัญญัติไว้ในมาตรา 45

3. ข้อสงสัยว่าบุคคลมีคุณสมบัติตามที่อ้างในข้อ 2.5 หรือไม่ จะมีการพิจารณาตามบทบัญญัติทางกฎหมายที่ใช้ในสิงคโปร์ หรือ อาจดำเนินการตามคำสั่งของประธานาธิบดี และประกาศไว้ในหนังสือราชกิจจา

มาตรา 45 ข้อห้ามสำหรับการเป็นสมาชิกรัฐสภา (Disqualifications for membership of Parliament)

1. บุคคลที่ไม่มีคุณสมบัติเป็นสมาชิกรัฐสภา คือ บุคคลที่...

1.1 เป็นที่ขัดแย้งว่าวิกลจริต

1.2 เป็นบุคคลล้มละลาย

1.3 ครอบครองตำแหน่งที่มีผลประโยชน์

1.4 ได้รับการเสนอชื่อในการเลือกตั้งต่อรัฐสภา หรือ แสดงตนเป็นตัวแทนการเลือกตั้งว่าเป็นบุคคลที่ได้รับการเสนอชื่อ แต่ไม่สามารถยื่นรายงานแสดงบัญชีค่าใช้จ่ายในการเลือกตั้งซึ่งกฎหมายบัญญัติไว้ภายในเวลาที่กำหนด และเป็นเรื่องที่ชอบโดยกฎหมาย

1.5 ได้รับการตัดสินจากศาลของสิงคโปร์หรือมาเลเซียว่า กระทำความผิด และระวางโทษไม่ต้องจำคุกไม่น้อยกว่าหนึ่งปี หรือปรับไม่น้อยกว่า 2,000 เหรียญ โดยยังไม่ได้รับการอภัยโทษ

1.6 มีสัญชาติสิงคโปร์โดยสมัครใจ หรือ ใช้สิทธิตามสัญชาติสิงคโปร์ในต่างประเทศ หรือ ได้แสดงความจงรักภักดีต่อต่างประเทศแล้ว

1.7 ได้รับการระงับสิทธิภายใต้บทบัญญัติแห่งกฎหมายเกี่ยวกับความผิดในการเลือกตั้งของรัฐสภา เพราะได้รับการลงโทษว่ากระทำความผิด หรือ ดำเนินการต่างๆ ในการเลือกตั้ง ซึ่งพิสูจน์ได้ว่าผิดในการกระทำความผิดตามบทบัญญัติแห่งกฎหมาย

2. ข้อห้ามของบุคคลตามข้อ 1.4 และ 1.5 อาจถูกถอดถอนโดยประธานาธิบดี ถ้าไม่ได้รับการถอดถอน บุคคลจะต้องยุติเป็นเวลา 5 ปี เริ่มจากวันที่มีการกล่าวอ้างเรื่องรายงานแถลงบัญชีนั้น ตามความในข้อ 1.4 ซึ่งมีความจำเป็นต้องยื่น หรือในกรณีข้อ 1.5 วันเริ่มต้นอาจเป็นวันที่บุคคลกระทำ ความผิดตามการกล่าวอ้างโดยได้รับการปล่อยตัวจากที่คุมขัง หรือวันที่มีการวางข้อกำหนดเรื่องค่าปรับ ต่อบุคคลในข้อ 1.5 และบุคคลที่ไม่ตรงตามข้อห้าม 1.6 ด้วยเหตุผลและการกระทำของเขาเกิดขึ้นก่อน เป็นพลเมืองของสิงคโปร์

3. ในข้อ 1.6 คำว่า “ต่างประเทศ” (Foreign Country) ไม่ได้หมายรวมถึงดินแดนของ เครือจักรภพ หรือสาธารณรัฐไอร์แลนด์

มาตรา 46 การถือครองตำแหน่งสมาชิกรัฐสภา (Tenure of office of Members)

1. สมาชิกรัฐสภาทุกคน จะสิ้นสุดการเป็นสมาชิกเมื่อมีการยุบสภาหลังจากได้รับการ เลือกตั้งเป็นสมาชิกแล้ว หรือ ก่อนหน้านั้น ที่นั่งในรัฐสภาของสมาชิกได้ว่างลง ทั้งนี้ภายใต้บทบัญญัติ แห่งรัฐธรรมนูญฉบับนี้

2. ที่นั่งสมาชิกในรัฐสภายังว่างลง เมื่อ

2.1 สมาชิกได้พ้นจากการเป็นพลเมืองของสิงคโปร์

2.2 สมาชิกสิ้นสุดความเป็นสมาชิกรัฐสภา หรือ มีการไล่ออกหรือลาออก จาก พรรคการเมือง ซึ่งตนสังกัดอยู่ในการเลือกตั้ง

2.3 สมาชิกมีบันทึกด้วยลายมือถึงประธานรัฐสภาว่าขอลาออกจากตำแหน่งใน รัฐสภา

2.4 ในช่วงติดต่อกันสองเดือนในแต่ละการประชุมของรัฐสภา (หรือคณะกรรมา- ธิการ ซึ่งสมาชิกได้รับมอบหมาย) ดำเนินอยู่ สมาชิกได้ขาดประชุมทุกครั้งโดยไม่ได้รับอนุญาตจาก ประธานรัฐสภาก่อนสิ้นสุดการประชุม หรือยังคงขาดการประชุมเช่นนั้น

2.5 สมาชิกอยู่ภายใต้ข้อบังคับตามข้อห้ามในมาตรา 45 หรือ

2.6 สมาชิกถูกไล่ออกจากรัฐสภา อาศัยสิทธิตามอำนาจแห่งรัฐสภาในการไล่ออก

3. บุคคลใด ซึ่งมีที่นั่งในรัฐสภาแต่ว่างลง หากมีคุณสมบัติจะได้รับเลือกตั้งเป็นสมาชิก รัฐสภาอีกเป็นบางครั้งคราว

มาตรา 47 บทบัญญัติต่อความเป็นสมาชิกซ้ำซ้อน (Provision against double membership) กำหนด ว่า บุคคลจะเป็นสมาชิกรัฐสภามากกว่าหนึ่งเขตการเลือกตั้งในเวลาเดียวกันมิได้

มาตรา 48 บทวินิจฉัยว่าด้วยคำถามเกี่ยวกับข้อห้าม (Decision on questions as disqualification)
ระบุว่า คำถามใด....

1. สมาชิกรัฐสภาคนใด ตำแหน่งว่างลงในเรื่องนั้น หรือ
2. ในกรณีที่บุคคลใดได้รับการเลือกตั้งให้เป็นประธานรัฐสภา หรือรองประธานรัฐสภาจากบุคคลที่ไม่ได้เป็นสมาชิกรัฐสภา หากพฤติการณ์อันใดแสดงว่า บุคคลนั้นเคยได้รับเลือกตั้งให้มีที่นั่งในรัฐสภา อาจเป็นเหตุให้ตำแหน่งว่างลงตามความในมาตรา 46 ข้อ 2.1 หรือ 2.5 บุคคลจะได้รับการวินิจฉัยจากรัฐสภา ผลการตัดสินถือเป็นสิ้นสุด

บทบัญญัติแห่งมาตรานี้จะไม่ขัดขวางการดำเนินงานของรัฐสภาในการเลื่อนการตัดสินใจ เพื่ออนุญาตให้มีการทำงาน หรือ การพิจารณาการดำเนินการใดที่อาจมีผลต่อการตัดสินใจ (รวมถึงการดำเนินการเพื่อถอดถอนตามข้อหานั้นๆ)

มาตรา 49 การแทนที่ตำแหน่งที่ว่างลง (Filling of vacancies)

1. เมื่อใดที่ตำแหน่งของสมาชิกรัฐสภาซึ่งไม่ใช่สมาชิกสังกัดเขตเลือกตั้งว่างลงด้วยเหตุใดก็ตาม นอกจากการยุบสภา จะมีการเลือกตั้งเพื่อแทนที่ตำแหน่งที่ว่างนั้น ตามบทบัญญัติแห่งกฎหมายที่เกี่ยวกับการเลือกตั้งของรัฐสภาในช่วงเวลาที่มีผลบังคับใช้อยู่

2. สภานิติบัญญัติอาจบัญญัติไว้ว่า

- 2.1 การว่างลงของตำแหน่งสมาชิกที่ไม่สังกัดเขตการเลือกตั้งมีการปฏิบัติที่ต่างจากข้อกำหนดในมาตรา 46

- 2.2 การแทนที่ตำแหน่งที่ว่างลงของสมาชิกที่ไม่สังกัดเขตการเลือกตั้ง จะต่างจากสาเหตุที่ไม่ใช่การยุบสภา

มาตรา 50 เบี้ยปรับสำหรับบุคคลตามข้อห้ามที่ประชุมและออกเสียงในรัฐสภา (Penalty for unqualified persons sitting or voting in Parliament)

1. บุคคลใดที่ประชุมและออกเสียงในรัฐสภาโดยรับรู้มูลเหตุอันสมควรว่าไม่มีสิทธิจะกระทำเช่นนั้นได้ จะต้องรับผิดโดยจ่ายเบี้ยปรับไม่เกิน 200 เหรียญ ในแต่ละวันที่ประชุมหรือออกเสียง

2. เบี้ยปรับดังกล่าวจะได้คืนมาตามคดีความในศาลสูง (High Court) ที่ดำเนินคดีโดยอธิบดีกรมอัยการ (Attorney General)

มาตรา 51 คณะทำงานของรัฐสภา (Staff of Parliament)

1. คณะทำงานของรัฐสภาจะประกอบด้วยเลขาธิการรัฐสภา (Clerk of Parliament) และเจ้าหน้าที่คนอื่นๆ ซึ่งอาจได้รับการแต่งตั้งเป็นครั้งคราวให้ช่วยงานเลขาธิการรัฐสภา ทั้งนี้ ให้เป็นไปตามบทบัญญัติแห่งรัฐธรรมนูญ บทที่ 9

2. เลขาธิการรัฐสภาจะได้รับการแต่งตั้งจากประธานาธิบดีหลังจากการปรึกษากับประธานรัฐสภา และคณะกรรมการการบริการสาธารณะ (the Public Service Commission)

3. เลขาธิการรัฐสภา อาจลาออกจากตำแหน่งได้โดยการบันทึกด้วยลายมือถึงประธานรัฐสภา และภายใต้ข้อบังคับ 4 เลขาธิการรัฐสภาได้รับการถอดถอน โดยประธานาธิบดี หลังจากการปรึกษากับประธานรัฐสภา

4. เลขาธิการรัฐสภาจะไม่ได้รับการถอดถอนจากตำแหน่งตามบทบัญญัติข้อ 3 นอกจากรัฐสภาจะมีมติด้วยการออกเสียงยืนยันไม่น้อยกว่าสองในสามของสมาชิกทั้งหมดในขณะนั้น รัฐสภาจะพิจารณาว่า เลขาธิการรัฐสภาควรได้รับการถอดถอนเนื่องจากไร้ความสามารถในการปฏิบัติหน้าที่ ตามตำแหน่ง (อันเกิดจากความไม่สมประกอบทางร่างกายและจิตใจ หรือเหตุอื่นๆ) หรือ มีความประพฤติไม่เหมาะสม

5. คณะทำงานของรัฐสภาจะไม่ได้รับสิทธิเพื่อการเลื่อนตำแหน่งหรือโอนไปตำแหน่งอื่นในการบริการสาธารณะ เว้นแต่จะได้รับการยินยอมจากประธานรัฐสภา

6. ภายใต้ข้อบังคับตามมาตรา 159 เงื่อนไขการบริการของคณะทำงานของรัฐสภาอาจจะอยู่ในดุลพินิจของรัฐสภา หลังจากได้รับคำแนะนำของคณะกรรมการ ซึ่งประกอบด้วยบุคคลดังต่อไปนี้

6.1 ประธานรัฐสภาเป็นประธานคณะกรรมการ

6.2 รัฐมนตรีไม่น้อยกว่าสามคนเสนอชื่อโดยนายกรัฐมนตรี และจะมีรัฐมนตรีหนึ่งคนรับผิดชอบในเรื่องการเงิน

6.3 สมาชิกของคณะกรรมการการบริการสาธารณะหนึ่งคน

มาตรา 52 ข้อบังคับการประชุมของรัฐสภา (Standing Orders) ระบุว่า...ตามบทบัญญัติแห่งรัฐธรรมนูญนี้ รัฐสภาอาจกำหนด แก้ไข และยกเลิกข้อบังคับต่างๆ เพื่อสร้างระเบียบ และดำเนินงานอย่างมีขั้นตอนตามภารกิจของรัฐสภา

มาตรา 53 การใช้ภาษาในรัฐสภา (Use of Language in Parliament) ระบุว่า...สถานิติบัญญัติได้กำหนดให้ทุกการอภิปราย และการโต้แย้งในรัฐสภาจะต้องดำเนินการด้วย ภาษามาเลย์ อังกฤษ แมนดาริน หรือทมิฬ

มาตรา 54 การทำหน้าที่ประธานในรัฐสภา (Presiding in Parliament)

ระบุว่า...ประธานรัฐสภาจะต้องทำหน้าที่เป็นประธานในการประชุมแต่ละครั้งของรัฐสภา

มาตรา 55 ความสมบูรณ์ในกระบวนการดำเนินการประชุมของรัฐสภา (Validity of proceedings of Parliament) ระบุว่า.. รัฐสภาไม่มีข้อห้ามการดำเนินงานตามภารกิจ ด้วยเหตุผลที่มีตำแหน่งว่างของสมาชิกนั้นๆ รวมถึงตำแหน่งว่างที่ยังไม่มีการแทนที่ เมื่อรัฐสภาประชุมครั้งแรก หรือ ประชุมอีกครั้ง ณ เวลาใด กระบวนการดำเนินงานครั้งนั้นจะสมบูรณ์ แม้ว่าจะมีบางบุคคล ซึ่ง ไม่ได้รับสิทธิให้เข้าประชุม หรือออกเสียงในรัฐสภา หรือ อีกนัยหนึ่ง คือ มีส่วนร่วมในการดำเนินงาน

มาตรา 56 องค์ประชุม (Quorum) ระบุว่า... ข้อโต้แย้งโดยสมาชิกใดที่เสนอว่ามีสมาชิกปัจจุบันอยู่น้อยกว่าหนึ่งในสี่ของจำนวนสมาชิกทั้งหมด (ยกเว้นประธานรัฐสภาหรือสมาชิกอื่นที่ทำหน้าที่ประธานในที่ประชุม) หลังการหยุดพัก อาจมีการอ้างสิทธิในคำสั่งของรัฐสภา ประธานรัฐสภา หรือ สมาชิกอื่นที่ทำหน้าที่ประธานในที่ประชุมจะทราบได้ว่า จำนวนสมาชิกที่มีอยู่น้อยกว่าหนึ่งในสี่ของจำนวนสมาชิกทั้งหมด ประธานในที่ประชุมจะเลื่อนการประชุมรัฐสภาด้วยเหตุผลดังกล่าว

มาตรา 57 การออกเสียง (Voting)

1. บทบัญญัติตามรัฐธรรมนูญนี้ ทุกกระทู้ที่เสนอเพื่อการตัดสินใจในรัฐสภา จะต้องมีการลงมติด้วยเสียงข้างมากของสมาชิกที่มีอยู่ขณะนั้น หากกระทู้ใดในรัฐสภา การออกเสียงของสมาชิกมีคะแนนเสียงเท่ากัน มติตินั้นจะตกไป

2. หากประธานรัฐสภาได้รับเลือกตั้งจากบุคคลที่ไม่ใช่สมาชิกรัฐสภา ประธานรัฐสภาจะไม่ออกเสียง แต่ตามบทบัญญัติของกฎหมายนี้ ประธานรัฐสภาหรือบุคคลอื่นที่ทำหน้าที่ประธานในที่ประชุมจะมีคะแนนเสียงต้นกำเนิด (an original vote) หนึ่งเสียง แต่ไม่ใช่คะแนนเสียงชี้ขาด (Casting vote)

มาตรา 58 การปฏิบัติหน้าที่ในบทบาทของสภานิติบัญญัติ (Exercise of legislative power)

1. ตามบทบัญญัติของกฎหมาย บทที่ 7 กำหนดว่า อำนาจของสภานิติบัญญัติคือ การออกกฎหมาย ร่างพระราชบัญญัติจะได้รับการปฏิบัติให้ผ่านรัฐสภาและประธานาธิบดีจะให้ความเห็นชอบ

2. ร่างพระราชบัญญัติจะเป็นกฎหมาย โดยความเห็นชอบของประธานาธิบดี และกฎหมายนั้น จะมีผลบังคับใช้ในวันที่มีการประกาศในหนังสือราชกิจจานุเบกษา (Gazette) หรือถ้ามีการตราเป็นกฎหมายแล้วไม่ว่ากฎหมายใด หรือกฎหมายอื่นๆ ในเวลาที่มีการบังคับใช้ในสิงคโปร์ กฎหมายนั้นจะมีการนำไปปฏิบัติ

มาตรา 59 การเสนอร่างพระราชบัญญัติ (Introduction of Bills)

1. ตามบทบัญญัติแห่งรัฐธรรมนูญนี้ และข้อบังคับการประชุมของรัฐสภา (Standing Orders of Parliament) สมาชิกคนใดสามารถเสนอร่างพระราชบัญญัติ หรือเสนออนุญัตติใดๆ เพื่อการอภิปรายในรัฐสภาหรือ ยื่นคำอุทธรณ์ต่อรัฐสภา เพื่อให้มีการอภิปรายและวินิจฉัยชี้ขาดตามข้อบังคับการประชุมของรัฐสภา

2. วัตถุประสงค์ของร่างพระราชบัญญัติ หรือ การแก้ไขกฎหมายเพื่อกำหนดเป็นบทบัญญัติไม่ว่าจะทางตรงหรือทางอ้อม เพื่อ

2.1 การวางข้อกำหนด การเพิ่มภาษี หรือ การยกเลิก การลด หรือการลดหย่อนภาษีที่มีอยู่

2.2 การกู้เงิน หรือ การให้คำรับรองโดยรัฐบาล หรือการแก้ไขกฎหมายเกี่ยวกับการเป็นหนี้การคลัง (financial obligation) ของรัฐบาล

2.3 การควบคุมกองทุนเพื่อเอกภาพ (Consolidated Fund) การมีภาระผูกพันต่อการเงินกองทุนเพื่อเอกภาพ หรือ การเลิกล้ม หรือ การเปลี่ยนแปลงภาระผูกพันใดๆ

2.4 การชำระเงินเข้ากองทุนเพื่อเอกภาพ หรือ การชำระเงิน การออกเอกสาร หรือ การถอนเงินจากกองทุนฯ ที่ไม่มีภาระผูกพันนั้นๆ หรือ การเพิ่มจำนวนเงินในการชำระ เอกสาร หรือ การถอน หรือ

2.5 การรับจำนวนเงินในบัญชีของกองทุนฯ หรือ การควบคุมหรือเอกสารของจำนวนเงินนั้นๆ

ตามบทบัญญัติแห่งรัฐธรรมนูญ เรื่องที่รัฐมนตรีมีความรับผิดชอบตามที่เกี่ยวกับการคลัง ซึ่งเกินจากเหตุการณ์ และไม่ใช่ว่าสาระสำคัญตามวัตถุประสงค์ของร่างพระราชบัญญัติ หรือการแก้ไขกฎหมาย จะไม่ได้รับการเสนอ หรือเคลื่อนไหว ยกเว้นแต่เป็นคำแนะนำของประธานาธิบดีโดยนัยแห่งรัฐมนตรี

3. ร่างพระราชบัญญัติ หรือ การแก้ไขกฎหมายไม่ใช่เหตุผลเพียงเพื่อให้มีบทบัญญัติสำหรับเรื่องต่างๆ ดังกล่าว แต่จะเป็นการวางข้อกำหนด และการเปลี่ยนแปลงของโทษปรับใดๆ หรือ ค่าปรับ หรือ เพื่อการชำระ หรือ การทวงถาม ค่าธรรมเนียม การอนุญาต หรือ ค่า่วยการ หรือ ค่าธรรมเนียมจากการใช้บริการ

มาตรา 60 ถ้อยคำในการตรากฎหมาย (Words of enactment of Law) ระบุว่า... ในทูลเกล้าฯ พระราชบัญญัติที่เสนอเพื่อความเห็นชอบ จะต้องปรากฏถ้อยคำในการตรากฎหมายดังต่อไปนี้

“Be it enacted by the President with the advice and consent of the Parliament of Singapore, as follows”.

“ประธานาธิบดีได้ตรากฎหมายตามคำแนะนำและความยินยอมของรัฐสภาสิงคโปร์, ความว่า :” .....

มาตรา 61 การกล่าวคำสัตย์ปฏิญาณ (Oath of Allegiance) ระบุว่า... ไม่มีสมาชิกรัฐสภาคนใดจะได้รับการอนุญาตให้เข้าร่วมดำเนินการประชุมต่างๆ เพื่อการนั้น (นอกจากการประชุมที่จำเป็นตามเจตนารมณ์ของมาตรานี้) จนกว่าเขาจะเข้าร่วม และลงนามต่อหน้ารัฐสภาเพื่อกล่าวคำสัตย์ปฏิญาณ ตามแบบที่เป็นการเริ่มต้นการปฏิบัติงานครั้งแรก

กฎหมายบัญญัติไว้ว่า การเลือกตั้งประธานรัฐสภา อาจดำเนินการก่อนสมาชิกรัฐสภาจะลงนามในพิธีกล่าวคำสัตย์ปฏิญาณ

มาตรา 62 คำปราศรัยของประธานาธิบดี (Address by President) ระบุว่า... ประธานาธิบดีอาจกล่าวคำปราศรัยต่อรัฐสภา และอาจส่งสารต่างๆ ไปยังที่นั่น

มาตรา 63 เอกสิทธิแห่งรัฐสภา (Privilege of Parliament) ระบุว่า... มันจะเป็นเรื่องที่ชอบด้วยกฎหมายสำหรับสภานิติบัญญัติ โดยมีกฎหมายที่กำหนดและวางระเบียบเรื่องเอกสิทธิ์ ความคุ้มกัน และอำนาจต่างๆ ของรัฐสภา

มาตรา 64 สมัยประชุมแห่งรัฐสภา (Sessions of Parliament)

1. กำหนดว่าสมัยประชุมหนึ่งครั้งของรัฐสภาควรมีอย่างน้อยปีละหนึ่งครั้งในทุกๆ ปี และให้มีช่วงเวลานานหกเดือน และจัดไม่ให้ซ้อนกันระหว่างการประชุมครั้งสุดท้ายของรัฐสภาในสมัยประชุมใดกับการประชุมครั้งแรกของเรื่องนั้นในสมัยประชุมครั้งต่อไป

2. สมัยประชุมของรัฐสภาจะจัดขึ้น ณ สถานที่ใด และจะเริ่มต้นเมื่อเวลาใด จะเป็นไปตามที่ประธานาธิบดีกำหนดเป็นครั้งคราวโดยมีการประกาศในหนังสือราชกิจจานุเบกษา

มาตรา 65 การปิดสมัยประชุมและการยุบสภา (Prorogation and dissolution of Parliament)

1. ประธานาธิบดี อาจจะปิดสมัยประชุมรัฐสภา ณ เมื่อใดก็ได้โดยการประกาศในหนังสือราชกิจจานุเบกษา
2. ถ้าเมื่อใด ตำแหน่งนายกรัฐมนตรีว่างลง ประธานาธิบดีจะยุบสภาโดยการประกาศในหนังสือราชกิจจานุเบกษาในเวลาที่เห็นสมควร นับเป็นการกระทำตามดุลพินิจของประธานาธิบดี
3. ประธานาธิบดี อาจจะยุบสภาโดยประกาศในหนังสือราชกิจจานุเบกษา ณ เมื่อใดก็ได้ถ้าได้รับคำปรึกษาจากนายกรัฐมนตรีให้กระทำเช่นนั้น แต่ประธานาธิบดีไม่จำเป็นต้องกระทำการนั้นตามคำปรึกษาของนายกรัฐมนตรี นอกจากนี้ว่าประธานาธิบดีจะเห็นสมควร ในการเสนอคำปรึกษานั้น นายกรัฐมนตรี จะได้รับความไว้วางใจจากเสียงข้างมากของสมาชิกรัฐสภา
4. รัฐสภาจะยังดำเนินการต่อไปเป็นเวลาห้าปี นับจากวันแรกของการประชุม หากไม่มีการยุบสภาเสียก่อน

มาตรา 66 การเลือกตั้งทั่วไป (General elections) ระบุว่า... การเลือกตั้งทั่วไปจะมีขึ้นภายในสามเดือนหลังการยุบสภาแต่ละครั้ง ประธานาธิบดีจะเป็นผู้กำหนดโดยประกาศในหนังสือราชกิจจานุเบกษา

มาตรา 67 ค่าตอบแทนของสมาชิกรัฐสภา (Remuneration of Members) ระบุว่า... สภานิติบัญญัติอาจมีบทบัญญัติโดยชอบด้วยกฎหมายสำหรับค่าตอบแทนของสมาชิกรัฐสภา

ระบบงานรัฐสภา

หน้าที่ของรัฐสภา¹ ประกอบด้วย

1. **การออกกฎหมาย (Law Making)** หน้าที่สำคัญประการหนึ่งของรัฐสภา คือ การออกกฎหมายให้กับประเทศ ก่อนการตรากฎหมาย ขั้นแรกจะมีการเสนอร่างกฎหมาย (draft) เรียกกันว่า ร่างพระราชบัญญัติ (Bill) โดยปกติรัฐมนตรีในฐานะรัฐบาลจะเป็นผู้เสนอร่างพระราชบัญญัติ แต่สมาชิกรัฐสภาสามารถเสนอได้เช่นกัน เรียกร่างพระราชบัญญัตินั้นว่า ร่างพระราชบัญญัติของสมาชิก (a private Member's Bill) ร่างพระราชบัญญัติทุกฉบับจะต้องผ่านวาระ การพิจารณาทั้งสามวาระในรัฐสภา และต้องได้รับความเห็นชอบจากประธานาธิบดี จึงจะเป็นกฎหมาย

ร่างพระราชบัญญัติจะได้รับการเสนอเข้ามาถือเป็นวาระที่ 1 (First Reading) โดยยังไม่มี การอภิปราย จากนั้นร่างพระราชบัญญัติจะเข้าสู่วาระที่ 2 (Second Reading) ในขั้นตอนนี้ สมาชิกมี โอกาสอภิปรายในหลักการของเหตุผลสนับสนุนและเหตุผลค้าน (pros and cons) ถ้าสมาชิกมีความ เห็นว่า กฎหมายฉบับนี้เป็นประโยชน์ต่อประเทศสมาชิกจะออกเสียงให้ผ่าน และร่าง พ.ร.บ.จะผ่าน วาระที่ 2 จากนั้นจะเข้าสู่ขั้นคณะกรรมการของรัฐสภาทั้งหมด หรือ เข้าสู่คณะกรรมการเฉพาะกิจ (Select Committee) ซึ่งประกอบด้วยสมาชิก 7 คน เพื่อพิจารณาร่าง พ.ร.บ. ทีละมาตรา (clause by clause) สมาชิกซึ่งเห็นด้วยกับร่าง พ.ร.บ. นี้ ในหลักการแต่ไม่เห็นด้วยกับมาตราสำคัญๆ สามารถเสนอ การแก้ไข/เพิ่มเติม ในมาตรานั้นๆ ได้ในขั้นตอนนี้ จากนั้นจะมีการรายงานให้สภาทราบ ร่าง พ.ร.บ.จะ ผ่านวาระที่ 3 (Third Reading) โดยจะมีการแก้ไขเพียงเล็กน้อย

ร่าง พ.ร.บ. ส่วนมากที่ผ่านรัฐสภาจะได้รับการพิจารณาจากสภาประธานาธิบดีเพื่อ สิทธิของชนกลุ่มน้อย (Presidential Council for Minority Rights) ซึ่งจะทำการรายงานเสนอต่อประธาน รัฐสภา โดยระบุว่ามีความแตกต่างหรือไม่ในร่าง พ.ร.บ. ที่มีผลต่อชุมชนทางเชื้อชาติและศาสนา ถ้าสภาประธานาธิบดีฯ ให้การรับรอง ร่าง พ.ร.บ. จะได้รับความเห็นชอบโดยประธานาธิบดีก่อนมีการ ประกาศในหนังสือราชกิจจานุเบกษาของรัฐบาล (the Government Gazette) เพื่อเป็นกฎหมายต่อไป

2. **การควบคุมการคลัง (Financial Control)** รัฐสภาจะปฏิบัติหน้าที่ในการควบคุมการ คลังโดยการกำหนดให้รัฐบาลต้องได้รับคำยินยอมของสภา เรื่องงบประมาณประจำปีของรัฐบาล

คำแถลงการณ์ประกอบงบประมาณประจำปี (The Annual Budget Statement) ปกติจะ ดำเนินการในปลายเดือนกุมภาพันธ์ หรือ ต้นเดือนมีนาคมก่อนปีการเงินใหม่ ซึ่งจะเริ่มในวันที่ 1

¹<http://www.parliament.gov.sg/aboutUs/Htdocs/abt-funt>

เมษายน รัฐมนตรีว่าการกระทรวงการคลัง (The Finance Minister) ผู้เสนอคำแถลงประกอบงบประมาณจะทบทวนการปฏิบัติงานทางด้านเศรษฐกิจของประเทศในปีที่ผ่านมา และประกาศข้อเสนอต่างๆ เรื่องเศรษฐกิจรวมถึงภาษีหรือสิ่งจูงใจที่ได้รับคำปรึกษาสำหรับปีที่จะมาถึง สิ่งที่มากับคำแถลงประกอบงบประมาณ คือ หนังสืองบประมาณซึ่งกำหนดรายละเอียด การประมาณการค่าใช้จ่าย แสดงวิธีที่แต่ละกระทรวงเสนอการใช้จ่ายเงินสาธารณะโดยรัฐบาลจะใช้จ่ายในปีการเงินถัดไป

จากบทสรุปของคำแถลงประกอบงบประมาณของรัฐมนตรี รัฐสภาจะเลื่อนการประชุมออกไปไม่น้อยกว่า 7 วันสำหรับทำความเข้าใจ และเมื่อกลับมาประชุมใหม่จะแบ่งกันอภิปรายเรื่องคำแถลงประกอบงบประมาณภายใน 2 วัน

จากการอภิปรายเรื่องคำแถลงประกอบงบประมาณจะต่อด้วยการอภิปรายเรื่องประมาณการค่าใช้จ่าย ซึ่งรัฐมนตรีแต่ละคนจะต้องตอบกระทู้ในเรื่องนโยบายของกระทรวง การอภิปรายนี้ใช้เวลาประมาณ 7-10 วัน ตามมาด้วยร่าง พ.ร.บ. ส่งกำลังบำรุง (the Supply Bill) จะผ่านการพิจารณา ร่าง พ.ร.บ.ส่งกำลังบำรุงนี้ให้อำนาจรัฐบาลในการถอนงบประมาณจำเป็นจากกองทุนเพื่อเอกภาพและการพัฒนา (the Consolidated and Development Fund) ไปให้กับค่าใช้จ่ายในการบริการสาธารณะ (public services) ที่กำหนดไว้ในประมาณการค่าใช้จ่าย

3. **การไต่สวน (Critical/Inquisitorial)** ในการเริ่มต้นการประชุมของรัฐสภาแต่ละครั้ง เวลาหนึ่งชั่วโมงครึ่งจะกันไว้สำหรับการกระทู้ถามนับเป็นโอกาสของสมาชิกที่จะได้ตั้งกระทู้ถามรัฐมนตรี ตามความรับผิดชอบของรัฐมนตรีนั้นๆ การผ่านกระทู้ไปยังรัฐมนตรี ถือว่ารัฐสภาได้ตรวจสอบการปฏิบัติหน้าที่ของรัฐบาล และมีการอนุญาตให้ประชาชนเข้าฟังบรรยากาศของการใช้แนวคิดและความคิดเห็นต่างๆ เพื่อรับทราบวิธีการตัดสินใจที่มีผลต่อประชาชน นับเป็นการสร้างการมีส่วนร่วมแบบบูรณาการตามบทบาทของรัฐสภา

กระทู้ต่างๆ ที่สมาชิกได้ถามรัฐมนตรี อาจมีทั้งการตอบกระทู้สดและตอบเป็นลายลักษณ์อักษร

บทบาทของรัฐสภา²

รัฐสภาสิงคโปร์มีสภาเดียว ถ้าวรรวมกับประธานาธิบดีหมายถึงสภานิติบัญญัติ (Legislature)

²<http://www.parliament.gov.sg/aboutUS/Htdocs/abt-role>

รัฐสภาสิงคโปร์มีลักษณะตามแบบ ระบบเวสต์มินสเตอร์ (Westminster system) ของ การปกครองระบอบประชาธิปไตยแบบรัฐสภา ซึ่งสมาชิกได้รับการเลือกตั้งในการเลือกตั้งทั่วไป (General Election) หัวหน้าพรรคการเมืองที่มีที่นั่งส่วนใหญ่ในรัฐสภาจะได้รับการแต่งตั้งจาก ประธานาธิบดีให้เป็นนายกรัฐมนตรี (Prime Minister-PM) นายกรัฐมนตรีจะเลือกรัฐมนตรีจากสมาชิก ที่ได้รับการเลือกตั้งเพื่อจัดตั้งคณะรัฐมนตรี เมื่อรัฐสภาใหม่มีการประชุมครั้งแรกจะมีการเลือกตั้ง ประธานรัฐสภา (Speaker) จากนั้นมีการสาบานตน (oath) ของสมาชิกรัฐสภา วาระของรัฐสภา คือ 5 ปี นับจากวันแรกที่มีการประชุมครั้งแรกหลังการเลือกตั้งทั่วไป การเลือกตั้งทั่วไปจะจัดขึ้นภายใน 3 เดือน เมื่อมีการยุบสภา (dissolution of Parliament)

บุคคลสำคัญที่มีบทบาทในรัฐสภา ได้แก่

1. **ประธานรัฐสภา** (Speaker of Parliament) คนปัจจุบัน คือ นายอับดุลลาห์ ทาร์มูกิ (Mr. Abdullah Tarmugi) ได้รับการเลือกตั้งเป็นประธานรัฐสภา เมื่อวันที่ 25 มีนาคม พ.ศ.2545 นับเป็น ประธานรัฐสภาคนที่ 7 ในประวัติศาสตร์ของรัฐสภาสิงคโปร์ นับแต่ปี พ.ศ.2498

หน้าที่ของประธานรัฐสภา ประธานรัฐสภา ทำหน้าที่เป็นประธานในการประชุมของ สภา และมีอำนาจในการบังคับใช้กฎ/ระเบียบ ที่กำหนดในข้อบังคับการประชุมของรัฐสภา (the Standing Orders of Parliament) เพื่อให้การดำเนินงานของรัฐสภาเป็นไปด้วยความเรียบร้อย สมาชิกใน รัฐสภาใหม่ต้องมาจากการเลือกตั้ง ประธานรัฐสภา อาจเป็นหรือไม่เป็นสมาชิกรัฐสภาก็ได้ แต่ต้องมี คุณสมบัติ เช่นเดียวกับสมาชิกรัฐสภาตามบทบัญญัติแห่งรัฐธรรมนูญ

ในการปฏิบัติตามหน้าที่ของประธานรัฐสภาจะต้องรักษาความเป็นกลางและความ ยุติธรรมแก่สมาชิกทุกคน ประธานรัฐสภาจะใช้ระเบียบ และกฎข้อบังคับในการอภิปราย เป็นผู้ พิจารณาว่าใครมีสิทธิในการพูด หรือตั้งกระทู้ถามในสภาเพื่อให้มีการอภิปราย และออกเสียง ไม่มี ส่วนร่วมในการอภิปราย แต่สามารถละเว้นไม่ออกเสียง หรือออกเสียงเพื่อคัดค้านญัตติ เนื่องจากมี คะแนนเสียงต้นกำเนิด (an original vote) เหมือนกับสมาชิกที่มาจากการเลือกตั้ง เป็นผู้พิทักษ์เอกสิทธิ์ แห่งรัฐสภา สมาชิกมุ่งหวังให้ประธานรัฐสภาแนะนำตามขั้นตอนการประชุม และประธานรัฐสภาจะ ดำเนินการโดยใช้กฎ/ระเบียบ ถ้าจำเป็น

ประธานรัฐสภาจะกระทำการเป็นตัวแทนของสภาในความสัมพันธ์กับรัฐสภาอื่นๆ และ องค์การภายนอก รวมทั้งการเชิญให้มีการเยี่ยมชมของผู้มีเกียรติและยังเป็นตัวแทนของรัฐสภาใน พิธีการระดับชาติ และระหว่างการเดินทางอย่างเป็นทางการในต่างประเทศ นอกจากนี้ ประธานรัฐสภาจะ ต้องรับผิดชอบต่อการบริหารรัฐสภา และสำนักงานเลขาธิการรัฐสภา

ประธานรัฐสภา มีผู้ช่วยเป็นรองประธานรัฐสภา จำนวน 2 คน คือ นายชิว เฮง ชิง และ นางลิม หวี ฮัว (Mr. Chew Heng Ching and Mrs. Lim Hwee Hua)

2. **ผู้นำของสภา** (Leader of the House) คือ นายวอน คาน เซ็ง (Mr. Won Kan Seng) ได้รับการแต่งตั้งจากนายกรัฐมนตรี มีหน้าที่รับผิดชอบเกี่ยวกับการจัดการในภารกิจของรัฐบาล (Government business) และกำหนดการทางนิติบัญญัติของรัฐสภา (legislative programme of Parliament)

ผู้นำของสภาอาจย้ายจุดติดต่างๆ ที่เกี่ยวกับการกิจของสภาระหว่างการประชุมได้ เพื่อขยายเวลาการประชุมจากเวลาปกติตามที่กำหนดไว้ ในข้อบังคับการประชุม

ผู้นำของสภามีผู้ช่วยเป็นรองผู้นำของสภา (Deputy Leader of the House) จำนวน 1 คน คือ นายมาห์ บอร์ ตาน (Mr. Mah Bow Tan)

3. วิปพรรคการเมือง (Party Whip)

วิปรัฐบาล (Government Whip) คนปัจจุบัน คือ ดร. ลี บูน ยาง (Dr. Lee Boon Yang)

วิปพรรคการเมือง จะเป็นผู้ที่ทำหน้าที่ให้เกิดความเชื่อมั่นในเรื่องการติดต่อประสานงานภายในพรรคได้เป็นอย่างดี และช่วยทำให้กลไกทางรัฐสภาของพรรคการเมืองดำเนินการได้อย่างราบรื่น มักจะเป็นคนรักษาระเบียบวินัย เพื่อควบคุมสมาชิกในพรรคการเมือง ทำให้แน่ใจได้ว่าจะมีสมาชิกพรรคมากเพียงพอในสภาเพื่อสนับสนุนสถานภาพของพรรค และสมาชิกจะออกเสียงตามแนวทางของพรรค บางครั้งวิปอาจยอมให้สมาชิกออกเสียงตามความรู้สึกของตนเอง

วิปรัฐบาล มีผู้ช่วยเป็นรองวิปรัฐบาล (Deputy Government Whip) จำนวน 2 คน คือ นายลิม สวี เซย์ และนายอินเดอร์จิต ซิง (Mr. Lim Swee Say and Mr. Inderjit Singh)

4. **สมาชิกรัฐสภา** (Members of Parliament-MPs) ประกอบด้วยสมาชิกที่มาจากการเลือกตั้งสมาชิกที่ไม่สังกัดเขตเลือกตั้ง และสมาชิกที่มาจากการแต่งตั้ง สมาชิกส่วนใหญ่มาจากการเลือกตั้งเพื่อเข้าสู่รัฐสภาในการเลือกตั้งทั่วไป

ในเขตการเลือกตั้งแบบกลุ่มผู้แทน พรรคการเมืองต่างๆ จะส่งทีมผู้สมัครประกอบด้วยผู้สมัครจำนวน 3-6 คน โดยอย่างน้อยผู้สมัคร 1 คน ในทีมต้องเป็นชนกลุ่มน้อย ความจำเป็นนี้ ทำให้มั่นใจว่าพรรคการเมืองที่แข่งขันในการเลือกตั้งในเขตการเลือกตั้งแบบกลุ่มผู้แทนจะเป็นชนกลุ่มน้อยเพื่อชนกลุ่มน้อยจะได้เป็นตัวแทนในรัฐสภา ปัจจุบันมีเขตการเลือกตั้งแบบกลุ่มผู้แทน (Group Representation Constituencies-GRCS) จำนวน 14 เขต ในการเลือกตั้งทั่วไป พ.ศ.2544 และเขตเลือกตั้งแบบผู้แทนคนเดียว (Single Member Constituencies- SMs) จำนวน 9 เขต

ตามบทบัญญัติแห่งรัฐธรรมนูญ การแต่งตั้งสมาชิกรัฐสภา จำนวน 9 คน มีตั้งแต่ พ.ศ.2533 เพื่อให้มีตัวแทนจากชนกลุ่มต่างๆ อย่างทั่วถึงในการแสดงความคิดเห็นในรัฐสภา สมาชิกรัฐสภาที่มาจากการแต่งตั้ง (Nominated Members of Parliament-NMPs) ประธานาธิบดีเป็นผู้แต่งตั้ง

มีวาระ 2 ปีครึ่งตามคำปรึกษาจากคณะกรรมการวิสามัญของรัฐสภา (Special Select Committlee of Parliament) ซึ่งประธานรัฐสภา ทำหน้าที่เป็นประธาน สมาชิกที่มาจากการแต่งตั้งเหล่านี้จะไม่มีส่วนเกี่ยวข้องกับพรรคการเมือง

สมาชิกรัฐสภา จะทำหน้าที่เชื่อมโยงระหว่างชนกลุ่มต่างๆ กับรัฐบาลโดยมั่นใจว่า ปัญหาต่างๆ ในเขตเลือกตั้งของพวกเขา รัฐสภาจะได้รับรู้ รัฐสภาสมัยปัจจุบันเป็นสมัยที่ 10 (Tenth Parliament) มีสมาชิกทั้งหมด 94 คน มาจากการเลือกตั้ง 84 คน จากไม่สังกัดเขตเลือกตั้ง 1 คน และจากการแต่งตั้งอีก 9 คน

การประชุมของรัฐสภา³

รัฐสภาสิงคโปร์สามารถจัดประชุมเมื่อใดก็ได้ในปีนั้นๆ วันประชุมตามที่รัฐสภากำหนด ทั้งนี้ขึ้นอยู่กับ การเลื่อนประชุม หรือถ้าไม่มีการกำหนดวันที่ ประธานรัฐสภาจะเป็นผู้เรียกประชุม

หนังสือเชิญประชุมในการประชุมแต่ละครั้งจะมีการส่งถึงสมาชิก และสมาชิกจะส่งหนังสือกลับมา โดยหนังสือนี้จะแสดงกระทู้ที่จะถามต่อรัฐมนตรี การแก้ไขร่าง พ.ร.บ. ที่มีการเสนอแล้ว หรือประเด็นอื่นๆ ที่ต้องการให้มีการอภิปรายในการประชุมของรัฐสภาครั้งต่อไป ภารกิจแต่ละเรื่องที่จะพิจารณาในวันประชุมจะจัดพิมพ์เป็นระเบียบวาระการประชุม (Order Paper) และแจกจ่ายไปยังผู้เข้าฟังในวันประชุม

หลังจากการตั้งกระทู้ถามแล้ว รัฐสภาจะจัดให้มีการตอบกระทู้โดยรัฐมนตรี จากนั้นจะเป็นการเสนอร่าง พ.ร.บ.ของรัฐบาล ในขั้นตอนนี้รัฐมนตรีที่ดูแลร่าง พ.ร.บ. นั้นๆ จะเป็นผู้เสนอร่าง พ.ร.บ. ฉบับใหม่ต่อรัฐสภาเป็นครั้งแรก สมาชิกรัฐสภาคนใดสามารถเสนอร่าง พ.ร.บ.ที่เรียกกันว่า ร่าง พ.ร.บ. สมาชิก (a private Member's Bill) ในรัฐสภาได้

ในตอนท้าย รัฐสภาจะพิจารณาระเบียบวาระของที่ประชุม (Order of the Day) และหนังสือ ยื่นญัตติต่างๆ ซึ่งรัฐสภาจะมีการทบทวนร่าง พ.ร.บ. ที่กำหนดไว้สำหรับวาระที่ 2 และวาระที่ 3 จากนั้นจะให้มีการอภิปรายในญัตติซึ่งสมาชิกจะดำเนินการ

คณะกรรมการของรัฐสภา (Select Committees of Parliament)⁴

คณะกรรมการของรัฐสภาสิงคโปร์ มีทั้งหมด 7 คณะ แต่งตั้งขึ้นเพื่อทำหน้าที่ต่างๆ ในระหว่างวาระของรัฐสภา ได้แก่

³<http://www.parliament.gov.sg/Aboutus/Htdocs/abt-sit-procedure.html>

⁴<http://www.parliament.gov.sg/Aboutus/Htdocs/abt-com-main.html>

1. **คณะกรรมการการคัดเลือก** (Committee of Selection) มีหน้าที่ในการคัดเลือกและเสนอชื่อสมาชิกในคณะกรรมการเฉพาะสมัยประชุมต่างๆ และคณะกรรมการเฉพาะกิจ

2. **คณะกรรมการเอกสิทธิ** (Committee of Privileges) มีหน้าที่พิจารณาเกี่ยวกับคำร้องในการกล่าวอ้างเรื่องเอกสิทธิของรัฐสภา

3. **คณะกรรมการพิจารณางบประมาณ** (Estimates Committee) มีหน้าที่พิจารณางบประมาณของรัฐบาล และรายงานต่างๆ ที่เกี่ยวกับการปรับปรุงเศรษฐกิจในองค์กร ประสิทธิภาพ หรือ การปฏิรูปการบริหาร การงบประมาณภายใต้นโยบายที่ไม่เปลี่ยนแปลง ซึ่งอาจมีผลกระทบ และเสนอรูปแบบที่จะแถลงเรื่องงบประมาณต่อรัฐสภา

4. **คณะกรรมการสภา** (House Committee) มีหน้าที่ในการดูแล เรื่อง ความสะดวกสบายของสมาชิกรัฐสภา และให้คำปรึกษาแก่ประธานรัฐสภา

5. **คณะกรรมการตรวจสอบการใช้จ่ายเงินงบประมาณแผ่นดิน** (Public Accounts Committee) มีหน้าที่ในการพิจารณางบประมาณต่างๆ ของรัฐบาลโดยแสดงถึงความเหมาะสมของเงินทุนที่รัฐสภาให้ความช่วยเหลือ กับรายจ่ายสาธารณะ รวมทั้งงบประมาณอื่นๆ ที่แถลงต่อรัฐสภา

6. **คณะกรรมการรับเรื่องราວร้องทุกข์** (Public Petitions Committee) มีหน้าที่ทำ ความตกลงในเรื่องราວร้องทุกข์ต่างๆ ที่รัฐสภารับไว้ โดยการพิจารณาเรื่องราວร้องทุกข์ที่คณะกรรมการนี้ รับผิดชอบและรายงานต่อสภา

7. **คณะกรรมการข้อบังคับของรัฐสภา** (Standing Orders Committee) มีหน้าที่ ทบทวนข้อบังคับของรัฐสภาเป็นครั้งคราว และเสนอแนะการแก้ไข แล้วจึงรายงานให้รัฐสภารับทราบถึงเรื่องต่างๆ ที่เกี่ยวข้อง

คณะกรรมการอื่นๆ (Other Select Committees) นอกจากคณะกรรมการสามัญที่กล่าวข้างต้นไว้แล้ว รัฐสภายังตั้งคณะกรรมการวิสามัญ (ad hoc Select Committees) ขึ้นเป็นบางครั้ง เพื่อดำเนินการเกี่ยวกับญัตติ (motion) ที่รัฐสภาให้การรับรองแล้ว ไปพิจารณาร่วมกับร่าง พ.ร.บ. หรือเรื่องอื่นๆ ที่อยู่ในความรับผิดชอบของคณะกรรมการวิสามัญ ส่วนใหญ่จะดำเนินการในเรื่องการอภิปรายรายละเอียดของร่าง พ.ร.บ. ซึ่งมีผลต่อชีวิตประจำวัน (everyday life) ของประชาชน เช่น เรื่องสินค้า และร่าง พ.ร.บ. ภาษีการบริการ ร่าง พ.ร.บ. ค่าอุปการะเลี้ยงดูบิดามารดา (Maintenance of Parents Bill) และร่าง พ.ร.บ. คำชี้แจงความก้าวหน้าทางการแพทย์ (Advance Medical Directive Bill)

คณะกรรมการวิสามัญเพื่อพิจารณาร่าง พ.ร.บ. มีอำนาจเหมือนกับคณะกรรมการสามัญ ที่จะเรียกพยานบุคคล และให้ส่งเอกสาร/บันทึก คณะกรรมการวิสามัญนี้อาจประชุมแบบลับ หรือให้มีการประชาพิจารณา (public hearings) และรายงานผลให้สภารับทราบ ทุกกระทู้ในคณะกรรมการวิสามัญ จะได้รับการชี้ขาดโดยเสียงข้างมาก

สำนักงานเลขาธิการรัฐสภา (Parliament Secretariat)⁵

สำนักงานเลขาธิการทำหน้าที่ ช่วยเหลืองานรัฐสภาทุกเรื่องที่เกี่ยวข้องกับวิธีดำเนินการ และการปฏิบัติ การจัดระเบียบของภารกิจ และขั้นตอนการดำเนินงานของสำนักงานเลขาธิการ รวมทั้งงานที่รับรองโดยคณะกรรมการ สภาประธานาธิบดีเพื่อสิทธิของชนกลุ่มน้อย (Presidential Council for Minority Rights) และองค์การรัฐสภาอาเซียน (ASEAN Inter-Parliamentary Organization)

เลขาธิการรัฐสภา (Clerk of Parliament) คือ หัวหน้าฝ่ายบริหารของสำนักงานฯ (Chief Executive of the Secretariat) และทำหน้าที่เป็นที่ปรึกษาหลักในเรื่องขั้นตอนและการปฏิบัติของรัฐสภา ในฐานะหัวหน้าฝ่ายบริหารและเจ้าหน้าที่ตรวจสอบ เลขาธิการจะได้รับการช่วยเหลือจากรองเลขาธิการ (Deputy Clerk) ผู้ช่วยเลขาธิการหลัก (Principle Assistant Clerk) และผู้ช่วยเลขาธิการ (Assistant Clerk) เลขาธิการและผู้ช่วยจะรับผิดชอบการบริหารงานของกรมต่างๆ (Departments) ภายในสำนักงานเลขาธิการ ได้แก่ งานเลขาธิการรัฐสภา งานรายงานการประชุม งานบริการทางภาษา งานความมั่นคง งานบริหารและการคลัง งานด้านทรัพย์สินและสิ่งอำนวยความสะดวก งานด้านการศึกษาเกี่ยวกับรัฐสภา งานด้านหอสมุด/งานวิจัย และงานด้านระบบข้อมูลสารสนเทศ งานดังกล่าวจะสนับสนุนบทบาทของสำนักงานเลขาธิการ ในฐานะผู้เตรียมการ (provider) ที่ชำนาญในการให้คำปรึกษาเกี่ยวกับขั้นตอน และการบริการงานสนับสนุน

สำนักงานเลขาธิการรัฐสภา ประกอบด้วย กรมต่างๆ จำนวน 7 กรม ดังต่อไปนี้ คือ

1. กรมเลขาธิการรัฐสภา (Parliamentary Clerks Department)

สำนักงานของเลขาธิการรัฐสภา มีจุดกำเนิดมาจากรัฐสภาอังกฤษในสมัยกลาง (medieval English parliaments) เมื่อสมาชิกส่วนใหญ่ไม่สามารถอ่านหรือเขียนได้ หน้าที่หลักของเลขาธิการจึงต้องอ่านออกเสียงในภารกิจนั้นๆ รวมทั้งประกาศเรื่องต่างๆ ต่อรัฐสภา

เลขาธิการรัฐสภาจะเป็นข้าราชการอาวุโสสูงสุดในสำนักงานเลขาธิการมีผู้ช่วยจำนวน 3 คน คือ รองเลขาธิการ ผู้ช่วยเลขาธิการหลัก และผู้ช่วยเลขาธิการ เลขาธิการและผู้ช่วยจะเตรียมการให้การหรือต่อประธานรัฐสภา ประธานคณะกรรมการ และสมาชิกในเรื่องกฎหมายของรัฐสภา และระเบียบขั้นตอนต่างๆ เลขาธิการจะนั่งอยู่ตรงกับโต๊ะของประธานรัฐสภาทางด้านล่าง เลขาธิการจะทำหน้าที่เป็นที่ปรึกษาให้กับประธานรัฐสภา และสมาชิกในระหว่างการประชุม

⁵ <http://www.parliament.gov.sg/aboutUs/Htdocs/abt-rok-parlsecr-tariat.html>

นอกจากบทบาทในการให้คำปรึกษา เลขานุการยังต้องรักษามันท์ที่ขึ้นตอนการประชุม ทั้งหมคของสภา และของคณะกรรมการ รวมทั้งพิจารณาร่าง พ.ร.บ. กระทู้ที่ตอบสดและตอบเป็น หนังสือ ญัตติ คำร้องทุกข์ และรายงานอื่นๆ เพื่อการนำเสนอที่ตรงกันตามข้อบังคับของรัฐสภา ซึ่งบัญญัติไว้ในข้อบังคับการประชุม หน้าที่อื่นๆ ที่เลขานุการต้องปฏิบัติจะรวมถึงการทำหน้าที่ประสานงานรัฐสภาระหว่างประเทศ และการเป็นเลขานุการคณะผู้แทนรัฐสภาในการประชุม ณ ต่างประเทศ

2. กรมรายงานการประชุมทางราชการ (Official Reports Department)

ทุกคำพูดในการประชุมรัฐสภา จะมีการบันทึกไว้โดยทีมผู้ทำรายงานการประชุม คำต่อคำ (a team of verbatim reporters) และจัดพิมพ์เป็นเอกสารราชการเกี่ยวกับการดำเนินงานการประชุม เรียกกันว่า รายงานการประชุมรัฐสภาสิงคโปร์ (the Singapore Parliament Report-SPR) หรือ Hansard (รายงานการประชุมทางราชการของรัฐสภาอังกฤษ) ซึ่งเป็นที่รู้จักกันดีในบรรดารัฐสภาของเครือจักรภพ

ในทุกการประชุมของรัฐสภา ผู้ทำรายงานการประชุมจะบันทึกถ้อยคำเป็นภาษาตัวเลข ก่อนที่จะคัดลอก ฉบับร่างหรือสำเนาฉบับแรกของรายงานการประชุมจะส่งผ่านโดยทางจดหมาย อิเล็กทรอนิกส์ถึงสมาชิกเพื่อตรวจทาน การแก้ไขใดๆ ของร่างรายงานการประชุมนั้นๆ จะส่งกลับมายัง หัวหน้าผู้ทำรายงานและบรรณาธิการ (Chief Reporter & Editor) ภายใน 72 ชั่วโมงนับจากที่ส่งไป สำเนาฉบับสุดท้ายจะจัดพิมพ์เป็นรายงานการประชุมทางราชการ (Official Report) เมื่อปิดเล่มรายงาน การประชุมทางราชการแล้ว จะมีการผลิตเป็นซีดีรอม ซึ่งประกอบด้วยประเด็นต่างๆ ประมาณ 15-18 ประเด็นของการรายงาน

นอกจากนี้กรมรายงานการประชุมทางราชการ ยังจัดทำรายงานการประชุมทางราชการ ของการประชุมคณะกรรมการต่างๆ และมีการเตรียมการบันทึกการประชุมระหว่างสมาชิกรัฐสภา กับการไปเยือนคณะผู้แทนต่างๆ

3. กรมบริการทางภาษา (Language Services Department)

เจ้าหน้าที่กรมบริการทาง ภาษาจะนั่งอยู่ในห้องกันเสียงซึ่งหันเข้าหาด้านหน้าของห้องประชุมโดยทำหน้าที่ในการฟังทุกคำพูด อย่างจริงจัง และแปลคำกล่าวนั้นไปพร้อมกัน จากภาษาอังกฤษ เป็นภาษามลายู แมนดาริน และทมิฬ รวมทั้งการแปลในทางกลับกันด้วย

การแปลภาษาแบบรัฐสภาในการอภิปรายต่างๆ จะเตรียมการให้กับสมาชิก และ ประชาชนที่เข้าฟังการอภิปราย สามารถรับฟังภาษาใดภาษาหนึ่งในสี่ภาษานั้นที่ตนเองเข้าใจ โดยมีการ จัดอุปกรณ์การฟังติดไว้กับทุกที่นั่ง

งานของเจ้าหน้าที่กรมบริการทางภาษาเป็นงานที่ทำทนายเสมอ จึงจำเป็นต้องมีความสามารถพิเศษทางภาษา มีทักษะในการวิเคราะห์และเข้าใจ รวมทั้งต้องมีความรู้เรื่องประเด็นต่างๆ และข่าวต่างๆ ที่ทันสมัย

4. **กรมการรักษาความมั่นคง** (Security Department) กรมการรักษาความมั่นคงประกอบด้วย ผู้อำนวยการความมั่นคง (Director of Security) และตำรวจรัฐสภา 2 คน (Serjeant-at-Arms) ผู้อำนวยการจะรับผิดชอบเรื่องความปลอดภัยตามระเบียบของรัฐสภา โดยมีผู้ช่วยเป็นตำรวจสภาจำนวน 2 คน และเจ้าหน้าที่รักษาความปลอดภัย

นอกจากจะทำหน้าที่เรื่องการรักษาความมั่นคงและการดูแลรักษาตามระเบียบของรัฐสภาแล้ว ตำรวจรัฐสภายังต้องดำเนินการในเรื่องงานพิธีการของรัฐสภา งานพิธีการงานหนึ่ง คือ ตั้งขบวน อันประกอบด้วยตำรวจรัฐสภา ประธานรัฐสภา เลขานุการรัฐสภา และผู้ช่วยเลขานุการในแต่ละสมัยของรัฐสภาตำรวจรัฐสภา จะเดินนำขบวนนี้เข้าไปในห้องประชุมโดยแบกคทา (Mace) ซึ่งหมายถึง อำนาจของประธานรัฐสภา

ในการรักษาระเบียบของรัฐสภา ตำรวจรัฐสภามีอำนาจในการจับกุมบุคคลที่กระทำความผิดล่วงล้ำเอกสิทธิ์ของรัฐสภา

5. **กรมการบริหารและการคลัง** (Administration and Finance Department) กรมนี้จะทำหน้าที่ในการบริการงานสนับสนุนด้านการบริหารและการคลังให้กับสำนักงานเลขานุการรัฐสภา และสมาชิกรัฐสภา

กรมการบริหารและการคลังจะดำเนินการในเรื่องการบริหารงานทั้งหมดรวมทั้งการบริหารงานการเอกสารที่เหมาะสม การดูแลรักษาเกี่ยวกับงานทะเบียนและเพิ่มบัญชีรายชื่อ/เอกสารสำคัญ หนังสือราชการ การตีราคาของขงัญ การจัดบัตรโดยสารเครื่องบินสำหรับสมาชิก และการจัดบริการสนับสนุนการประชุมรัฐสภา การประชุมคณะกรรมการ/คณะผู้แทน และการเตรียมการห้องประชุม

ในด้านการคลังจะดำเนินการเรื่องงบประมาณประจำปีของสำนักงานเลขานุการรัฐสภา และทำโดยจะดำเนินการตามนโยบายของรัฐบาล และความจำเป็นที่กำหนดไว้ในพระราชบัญญัติ

6. **กรมการทรัพย์สิน และสิ่งอำนวยความสะดวก** (Estate and Facilities Department)

กรมนี้มีหน้าที่ในการจัดการและการบริหารงานเกี่ยวกับการรักษาทรัพย์สินทั้งหมด และสัญญาต่างๆ เรื่องการถือครองทรัพย์สินในรัฐสภา ความรับผิดชอบต่อประสิทธิภาพในการปฏิบัติงานด้านการบริการทางอาคารต่างๆ ซึ่งสนับสนุนภารกิจของรัฐสภา โดยเข้าไปดำเนินการ และสนับสนุนการ

ปรับปรุง หรือ งานโครงการต่างๆ เช่น การปรับเปลี่ยนให้ดีขึ้น การเปลี่ยนแปลงพื้นที่ หรือแบบที่มีอยู่ รวมทั้งการหาสิ่งอำนวยความสะดวกต่างๆ และสิ่งที่ทำให้สมาชิกและเจ้าหน้าที่พอใจในระหว่างการประชุมรัฐสภา และการประชุมอื่นๆ

7. กรมการศึกษาเกี่ยวกับรัฐสภา (Parliamentary Education Department)

กรมการศึกษาเกี่ยวกับรัฐสภาได้รับมอบหมายให้ดำเนินการเกี่ยวกับการทำเรื่องการศึกษา เกี่ยวกับรัฐสภาให้เป็นเรื่องที่น่าสนใจ น่าใฝ่รู้ และเข้าถึงนักศึกษารวมทั้งชนชาวสิงคโปร์ กรมนี้จะทำการพัฒนา ดำเนินการในเรื่องโปรแกรมต่างๆ และทัศนศึกษาสำหรับนักศึกษา และสาธารณชน โดยมีจุดมุ่งหมายเพื่อทำให้เกิดความเข้าใจอย่างลึกซึ้งในการปกครองตามระบอบประชาธิปไตยแบบรัฐสภา รวมทั้งบทบาทและหน้าที่ของรัฐสภาสิงคโปร์ นอกจากนี้ยังทำหน้าที่ในการผลิตเอกสาร เผยแพร่ และสื่อต่างๆ เกี่ยวกับรัฐสภา เพื่อสนับสนุนโปรแกรมทางการศึกษา

8. กรมหอสมุด/งานวิจัย (Library/Research Department)

บรรณารักษ์ของกรมหอสมุด/งานวิจัย จะทำหน้าที่ในการรวบรวมและพัฒนาคืออ้างอิงต่างๆ มีการจัดบริการให้ยืมและเผยแพร่ข้อมูลอ้างอิง แก่สมาชิกรัฐสภาและผู้ช่วย รวมทั้งเจ้าหน้าที่ของสำนักงานเลขาธิการรัฐสภา

จากงานบริการเริ่มต้นซึ่งมีสมาชิกเพียง 55 คน ในปี พ.ศ.2498 บรรณารักษ์ได้รับการคาดหวังให้เข้าใจถึงข้อมูลสารสนเทศในปัจจุบัน โดยต้องสามารถเข้าถึงข่าวสารข้อมูลที่หลากหลาย และเป็นที่ต้องการของสมาชิก ฉะนั้นหอสมุดจึงเตรียมพร้อมเรื่องเทคโนโลยีทางคอมพิวเตอร์อันทันสมัย กับระบบที่เข้าถึงโครงข่ายอินเทอร์เน็ตขนาดใหญ่ รวมถึง รอยเตอร์ส นิวส์ลิงค์ สเตตลิงค์ และเลซีส-เนซีส

ในห้องสมุดมีหนังสือมากกว่า 20,000 เล่ม วารสารต่างๆ สิ่งตีพิมพ์ และเอกสารของรัฐสภา การรวบรวมข่าวสภานิติบัญญัติ และข่าวตัดจากหนังสือพิมพ์ โดยสามารถให้บริการอย่างรวดเร็ว ส่วนการบริการงานวิจัยจะให้ข้อมูลที่แม่นยำ และข่าวที่ทันสมัย

9. กรมระบบข้อมูลสารสนเทศ (Computer Information System Department)

กรมนี้มีหน้าที่ดำเนินการและจัดการเกี่ยวกับโครงการทางด้านคอมพิวเตอร์ทั้งหมดของรัฐสภาในฐานะสำนักงานเลขาธิการรัฐสภา ทีมทำงานประกอบด้วยเจ้าหน้าที่ทางด้าน ไอที จำนวน 7 คน ซึ่งได้รับการมอบหมายจาก Info comm Development Authority หรือ IDA หน่วยงานนี้จะให้คำปรึกษาต่อรัฐสภาในการปฏิบัติงานโดยคอมพิวเตอร์ และยังรับผิดชอบเกี่ยวกับการจัดหาคอมพิวเตอร์ และการบริการข้อมูลข่าวสารไม่ทางตรงก็โดยใช้แหล่งข้อมูลภายใน หรือ ผ่านบริการ

ผู้จัดหา นอกจากนี้ที่ดังกล่าวแล้วยังมีหน้าที่ในการพัฒนาการใช้ซอฟต์แวร์ รวมทั้งการใช้งาน ฮาร์ดแวร์และซอฟต์แวร์อย่างเหมาะสม

*****

รัฐบาล และบทบาทของคณะรัฐมนตรี¹

รัฐธรรมนูญบัญญัติไว้ว่ารัฐ ประกอบด้วย องค์กรสำคัญ 3 ฝ่าย คือ ฝ่ายบริหาร (Executive / Cabinet) ฝ่ายนิติบัญญัติ (Legislature) และฝ่ายตุลาการ (Judiciary) ประธานาธิบดีในฐานะประมุขของรัฐ จะแต่งตั้งนายกรัฐมนตรี (Prime Minister) และสมาชิกคณะรัฐมนตรีที่เป็นสมาชิกรัฐสภาจากการเลือกตั้ง

นายกรัฐมนตรี เป็นหัวหน้าคณะรัฐมนตรี ในการบริหารงานของรัฐบาล คณะรัฐมนตรีมีหน้าที่รับผิดชอบต่อนโยบายทั้งหมดของรัฐบาล และการบริหารงานต่าง ๆ ของคณะรัฐมนตรีจะมีความรับผิดชอบร่วมกับรัฐสภา

การแต่งตั้งคณะรัฐมนตรีชุดปัจจุบันมีผลตั้งแต่วันที่ 12 สิงหาคม พ.ศ. 2547 สมาชิกของคณะรัฐมนตรี ประกอบด้วย

ชื่อ - นามสกุล	ตำแหน่ง
1. นายลี เซียน ลุง (Mr. Lee Hsien Loong)	- นายกรัฐมนตรี (Prime Minister) และ - รัฐมนตรีว่าการกระทรวงการคลัง (Minister for Finance)
2. นายโก๊ะ จ๊ก ตง (Mr. Goh Chok Tong)	- รัฐมนตรีอาวุโส, สำนักนายกรัฐมนตรี (Senior Minister, Prime Minister's Office)
3. นายลี กวน ยู (Mr. Lee Kuan Yew)	- ที่ปรึกษารัฐมนตรี, สำนักนายกรัฐมนตรี (Minister Mentor, Prime Minister's Office)
4. ดร. โทนี ตาน เคง ยาม (Dr. Tony Tan Keng Yam)	- รองนายกรัฐมนตรี (Deputy Prime Minister) และ

¹ <http://www.cabinet.gov.sg/>

ชื่อ - นามสกุล

ตำแหน่ง

5. ศาสตราจารย์ เอส. จายาคูมาร์
(Prof. S. Jayakumar)

6. นาย วง กาน เซ็ง
(Mr. Wong Kan Seng)

7. นาย เยี้ยว เชียว ตอง
(Mr. Yeo Cheow Tong)

8. นาย จอร์จ ยง-บูน เยี้ยว
(Mr. George Yong-Boon Yeo)

9. ดร. ลี บูน ยาง
(Dr. Lee Boon Yang)

10. นาย ม่าห์ โบว์ ตาน
(Mr. Mah Bow Tan)

- รัฐมนตรีประสานงานกระทรวงความ-
มั่นคงและกลาโหม, สำนักนาย-
กรัฐมนตรี (Co-ordinating Minister
for Security and Defence, Prime
Minister's Office)

- รองนายกรัฐมนตรี (Deputy Prime
Minister) และ

- รัฐมนตรีว่าการกระทรวงกฎหมาย
(Minister of Law)

- รัฐมนตรีว่าการกระทรวงกิจการภายใน
ประเทศ (Minister of Home Affairs)

- รัฐมนตรีว่าการกระทรวงการขนส่ง
(Minister of Transport)

- รัฐมนตรีว่าการกระทรวงการต่าง-
ประเทศ (Minister of Foreign Affairs)

- รัฐมนตรีว่าการกระทรวงสารสนเทศ
การสื่อสารและศิลปะ (Minister for
Information, Communications and the
Arts)

- รัฐมนตรีว่าการกระทรวงการพัฒนา
แห่งชาติ (Minister for National
Development)

ชื่อ - นามสกุล

ตำแหน่ง

11. นายลิม บูน เฮง (Mr. Lim Boon Heng)	- รัฐมนตรีประจำสำนักนายกรัฐมนตรี (Minister for Prime Minister's Office)
12. นาย ลิม ฮง เกียง (Mr. Lim Hng Kiang)	- รัฐมนตรีว่าการกระทรวงการค้าและ อุตสาหกรรม (Minister for Trade and Industry)
13. นาย ทีโอ ซี เฮียน (Mr. Teo Chee Heang)	- รัฐมนตรีว่าการกระทรวงกลาโหม (Minister for Defence)
14. นายลิม สวี เซย์ (Mr. Lim Swee Say)	- รัฐมนตรีประจำสำนักนายกรัฐมนตรี (Minister, Prime Minister's Office) และ - รัฐมนตรีว่าการกระทรวงการพัฒนา แห่งชาติ คนที่ 2 (Second Minister for National Development)
15. ดร. ยาอาคอบ ไอบراهيم (Dr. Yaacob Ibrahim)	- รัฐมนตรีว่าการกระทรวงสิ่งแวดล้อม และทรัพยากรน้ำ (Minister for the Environment and Water Resources) และ - รัฐมนตรีรับผิดชอบงานกิจการศาสนา มุสลิม (Minister-in-charge of Muslim Affairs)
16. นาย คาว บูน วาน (Mr. Khaw Boon Wan)	- รัฐมนตรีว่าการกระทรวงสาธารณสุข (Minister for Health)
17. นายธาร์มาน ชานมูการาตนาม (Mr. Tharman Shanmugaratnam)	- รัฐมนตรีว่าการกระทรวงศึกษาธิการ (Minister for Education)

ชื่อ - นามสกุล

ตำแหน่ง

18. ดร. เอ็นจี อิง เฮน

(Dr. NG Eng Hen)

- รัฐมนตรีว่าการกระทรวงทรัพยากร-
มนุษย์ (Minister for Manpower) และ
- รัฐมนตรีว่าการกระทรวงศึกษาธิการ
คนที่ 2 (Second Minister for
Education)

19. ดร. วิเวียน บาลาคริชนัน

(Dr. Vivian Balakrishnan)

- รักษาการในตำแหน่งรัฐมนตรีว่าการ-
กระทรวงการพัฒนาชุมชน เยาวชน และ
กีฬา (Acting Minister for Community
Development, Youth and Sports)
- รัฐมนตรีอาวุโสแห่งรัฐด้านการค้าและ
อุตสาหกรรม (Senior Minister of State
for Trade and Industry)

20. นายเรย์มอนด์ ลิม เซียง เคียท

(Mr. Raymond Lim Siang Keat)

- รักษาการในตำแหน่งรัฐมนตรีว่าการ-
กระทรวงการคลัง คนที่ 2 (Acting
Second Minister for Finance) และ
- รัฐมนตรีอาวุโสแห่งรัฐด้านการต่าง-
ประเทศ (Senior Minister of State for
Foreign Affairs)

การเลือกตั้งของรัฐสภา¹

บทบัญญัติ ข้อกำหนด และขั้นตอนต่าง ๆ

1. กฎหมายเกี่ยวกับการเลือกตั้งของรัฐสภา มี 3 ฉบับ คือ

1.1 รัฐธรรมนูญแห่งสาธารณรัฐสิงคโปร์ บัญญัติไว้ในบทที่ 6 ว่าด้วยเรื่อง สภา-
นิติบัญญัติ

1.2 พระราชบัญญัติว่าด้วยการเลือกตั้งของรัฐสภา บัญญัติไว้ในหมวดที่ 218 มีสาระ
ในเรื่องการลงทะเบียนผู้มีสิทธิเลือกตั้ง และการดำเนินการการเลือกตั้ง

1.3 ระเบียบว่าด้วยเรื่องการบริจาคเงินทางการเมือง (The Political Donations
Regulations) บัญญัติไว้ในหมวดที่ 236 ข้อ 2

2. รัฐสภา

2.1 รัฐสภาของสิงคโปร์เป็นสภาเดี่ยว มีสมาชิกรัฐสภา 3 ประเภท คือ สมาชิกที่มา
จากการเลือกตั้ง สมาชิกที่ไม่สังกัดเขตเลือกตั้ง และสมาชิกที่มาจากการแต่งตั้ง

2.2 สมาชิกรัฐสภาที่มาจากการเลือกตั้งส่วนใหญ่มาจากระบบการเลือกตั้งแบบหนึ่ง
คนต่อหนึ่งเสียง (an election on one-man-one-vote System)

2.3 สมาชิกรัฐสภาที่ได้รับการเลือกตั้ง มีทั้งจากเขตการเลือกตั้งแบบผู้แทนคนเดียว
(a Single Member Constituency-SMC) และเขตการเลือกตั้งแบบกลุ่มผู้แทน (Group Representation
Constituencies - GRC) สมาชิกในแต่ละเขตการเลือกตั้งแบบผู้แทนคนเดียวจะมีสมาชิกได้หนึ่งคน
ขณะที่เขตการเลือกตั้งแบบกลุ่มผู้แทน มีสมาชิกได้ 3, 4, 5 หรือ 6 คน โดยหนึ่งในจำนวนนี้จะต้องมา
จากชนชาวมาเลย์ ชนชาวอินเดีย หรือ ชนกลุ่มน้อยอื่น ๆ เพื่อให้รัฐสภามีผู้แทนที่มาจากชนกลุ่มน้อย
ปัจจุบันสิงคโปร์มีเขตการเลือกตั้งทั้งหมด 23 เขต แบ่งเป็นเขตการเลือกตั้งแบบผู้แทนคนเดียว 9 เขต
และเขตการเลือกตั้งแบบกลุ่มผู้แทน 14 เขต มีสมาชิกรวมทั้งสิ้น 84 คน

2.4 ตามพระราชบัญญัติว่าด้วยการเลือกตั้งของรัฐสภา กำหนดว่าสมาชิกรัฐสภา
ที่ไม่สังกัดเขตการเลือกตั้ง (Non - Constituency MPs - NCMPs) จะเลือกจากผู้สมัครรับเลือกตั้งจาก
พรรคการเมืองที่ไม่ได้จัดตั้งรัฐบาล โดยจะมีสมาชิกประเภทนี้ได้มากกว่า 3 คนขึ้นไป และตามบท
บัญญัติแห่งรัฐธรรมนูญกำหนดว่าสมาชิกประเภทนี้ จะเพิ่มจำนวนได้มากถึง 6 คน

¹<http://www.elections.gov.sg/>

2.5 สมาชิกรัฐสภาที่มาจากการแต่งตั้ง (Nominated MPs - NMPs) จะเป็นคนสิงคโปร์ โดยมีคุณสมบัติเช่นเดียวกับผู้สมัครรับเลือกตั้ง และได้รับการเสนอชื่อโดยรัฐสภา เพื่อให้ประธานาธิบดีแต่งตั้ง สมาชิกประเภทนี้ไม่ต้องผ่านการเลือกตั้ง ปัจจุบันมีจำนวน 9 คน นับเป็นจำนวนสูงสุดตามบทบัญญัติแห่งรัฐธรรมนูญ

3. การลงทะเบียนผู้เลือกตั้ง

3.1 บุคคลต่อไปนี้ มีสิทธิได้รับการลงทะเบียนเลือกตั้ง

- ก. เป็นพลเมืองของสิงคโปร์
- ข. อาศัยอยู่ในสิงคโปร์และ
- ค. มีอายุอย่างน้อย 21 ปี

หากเป็นบุคคลที่มีลักษณะต้องห้ามจะไม่มีชื่อในการลงทะเบียนเป็นผู้มีสิทธิออกเสียงเลือกตั้งในปีนั้น

3.2 การลงทะเบียน จะใช้หลักฐานจากหน่วยงานทะเบียนแห่งชาติ

3.3 การลงทะเบียน ต้องกำหนดชื่อเขตการเลือกตั้งและสถานที่เลือกตั้ง

3.4 การลงทะเบียน จะดำเนินการในแต่ละเขตการเลือกตั้ง รวมทั้งหมด 23 เขตการเลือกตั้ง

3.5 หลังจากการลงทะเบียนแล้ว จะมีการประกาศรายชื่อผู้มีสิทธิเลือกตั้งให้ประชาชนได้ตรวจสอบก่อน เมื่อรายชื่อผู้มีสิทธิเลือกตั้งได้รับการรับรองว่าถูกต้องแล้ว จึงจะนำไปใช้ในการเลือกตั้ง

4. การดำเนินการเลือกตั้ง ตามบทบัญญัติของกฎหมาย ประธานาธิบดีแห่งสาธารณรัฐสิงคโปร์จะต้องยุบสภาและออกหมายการเลือกตั้งต่อกรมการเลือกตั้ง

5. **หมายการเลือกตั้ง** (Writ of Election) จะกำหนด วันเวลาในการเสนอชื่อผู้สมัคร (ล่วงหน้าไม่น้อยกว่าก่อน 5 วัน หรือไม่ช้ากว่า 1 เดือน นับจากวันที่ระบุในหมายนั้น) และกำหนดสถานที่ในการเสนอชื่อผู้สมัคร

6. **การประกาศการเลือกตั้ง** (Notice of Election) หลังจากประธานาธิบดีออกหมายการเลือกตั้งแล้ว กรมการเลือกตั้ง (Elections Department) จะแจ้งประกาศ โดยระบุ

6.1 วัน เวลา และสถานที่ สำหรับการเสนอชื่อผู้สมัคร

6.2 เอกสารเสนอชื่อผู้สมัครต้องได้รับการรับรอง จากผู้มีสิทธิเลือกตั้งจำนวน 6 คน หรือมากกว่า

6.3 การจ่ายค่าสมัคร โดยประมาณ 500 เหรียญ

7. วันเสนอชื่อผู้สมัคร (Nomination Day)

7.1 ผู้สมัครจะต้องยื่นเอกสารการเสนอชื่อผู้สมัคร หลักฐานตามที่กฎหมายบัญญัติ และคำรับรอง ณ ศูนย์การเสนอชื่อผู้สมัคร

7.2 ก่อนเปิดการรับสมัคร ถ้ามีผู้สมัครคนเดียวในเขตการเลือกตั้งแบบผู้แทนคนเดียว หรือมีผู้สมัครเพียงกลุ่มผู้แทนเดียวในเขตการเลือกตั้งแบบกลุ่มผู้แทน เจ้าหน้าที่กรรมการเลือกตั้งจะประกาศ ณ ศูนย์การเสนอชื่อผู้สมัครว่า ผู้สมัคร หรือกลุ่มผู้สมัครนั้น คือ สมาชิกรัฐสภา

7.3 หากมีผู้สมัครมากกว่าหนึ่งคนในเขตการเลือกตั้งแบบผู้แทนคนเดียว หรือมีผู้สมัครมากกว่าหนึ่งกลุ่มผู้แทนในเขตการเลือกตั้งแบบกลุ่มผู้แทน เจ้าหน้าที่การเลือกตั้งกลุ่มจะเลื่อนวันเสนอชื่อผู้สมัคร ไปจนถึงวันเลือกตั้ง

8. การประกาศคัดค้านการเลือกตั้ง (Notice of Contested Election) เจ้าหน้าที่ฯ จะออกประกาศคัดค้านการเลือกตั้ง โดยระบุ

8.1 วันเลือกตั้ง (ไม่น้อยกว่า 9 วัน หรือไม่มากกว่า 8 สัปดาห์หลังการเผยแพร่ประกาศ)

8.2 ชื่อผู้สมัคร สัญลักษณ์ ผู้เสนอ และผู้รับรอง

8.3 ชื่อ และสถานที่ตั้งของหน่วยเลือกตั้งทั้งหมด (all polling stations)

9. การรณรงค์หาเสียงเลือกตั้ง ผู้สมัครสามารถติดป้ายรณรงค์หาเสียงของตนเอง หลังจากปิดการเสนอชื่อผู้สมัครจนกระทั่งถึงวันก่อนวันเลือกตั้ง ผู้สมัครสามารถไปพบประชาชนตาม บ้าน แจกแผ่นพับ ปิดโปสเตอร์และป้ายหาเสียง รวมทั้งจัดการหาเสียง บริษัทโทรทัศน์แห่งสิงคโปร์จะจัดสรรเวลาออกรายการหาเสียงให้แก่พรรคการเมือง ระยะเวลาการออกรายการขึ้นอยู่กับจำนวนผู้สมัครของแต่ละพรรค

เงื่อนไขค่าใช้จ่ายในการเลือกตั้งที่ผู้สมัคร หรือตัวแทนของผู้สมัครสามารถนำไปใช้จ่ายได้แบ่งตามกรณี ดังนี้

- กรณีของเขตการเลือกตั้งแบบกลุ่มผู้แทน มีจำนวนเท่ากับ 3 เหยี่ยวต่อผู้มีสิทธิเลือกตั้ง 1 คน โดยจะจัดสรรไว้กับจำนวนผู้สมัครในกลุ่มนั้น ๆ

- กรณีของเขตการเลือกตั้งแบบผู้แทนคนเดียว มีจำนวนเท่ากับ 3 เหยี่ยวต่อผู้มีสิทธิเลือกตั้ง 1 คน

10. วันเลือกตั้ง (Polling Day) ประชาชนผู้มีสิทธิเลือกตั้งทุกคนจะได้รับบัตรเลือกตั้ง (poll card) ซึ่งแจ้งวันเลือกตั้ง และสถานที่เลือกตั้ง โดยมีด้อยคำระบุว่า การเลือกตั้งใช้วิธีออกเสียงลงคะแนนโดยลับและเป็นการบังคับ (VOTING IS SECRET AND COMPULSORY)

การเลือกตั้งเริ่มตั้งแต่เวลา 08.00-20.00 นาฬิกา เมื่อการลงคะแนนออกเสียงเลือกตั้งสิ้นสุดลงจะมีการปิดหีบบัตรเลือกตั้ง (ballot boxes) โดยมีผู้สมัคร และ/หรือตัวแทนผู้สมัครทำหน้าที่เป็นพยานรับรู้ จากนั้นจะมีการนำหีบบัตรเลือกตั้งไปยังศูนย์การนับบัตรเลือกตั้ง (counting centers) และจะเปิดหีบบัตรเลือกตั้งต่อหน้าผู้สมัครและ/หรือเจ้าหน้าที่นับคะแนน บัตรลงคะแนนการเลือกตั้ง (poll papers) จะอยู่รวมกัน และจึงเริ่มนับคะแนน

หลังจากการนับคะแนนแล้ว ผู้ช่วยเจ้าหน้าที่ประกาศผลการออกเสียงลงคะแนน (Assistant Returning Officer) จะแจ้งผลการนับคะแนนแก่กลุ่มผู้ช่วยเจ้าหน้าที่ ณ สถานที่นับคะแนนหลัก (principle counting place) ผู้ช่วยเจ้าหน้าที่ ณ สถานที่นับคะแนนหลักจะสอบถามผลการนับคะแนนในระดับเขตการเลือกตั้ง และแจ้งตัวแทนของผู้สมัคร (ตัวแทนการเลือกตั้งหลัก, ตัวแทนการเลือกตั้ง หรือผู้สมัคร) ก่อนที่จะส่งผลการเลือกตั้งไปยังเจ้าหน้าที่ประกาศผลการเลือกตั้ง เพื่อทำการประกาศ ณ ศูนย์ประกาศผลการเลือกตั้ง (Announcement Centre) ต่อไป

ประเภทของเขตการเลือกตั้ง

ในสิงคโปร์คำที่หมายถึงเขตการเลือกตั้งเป็นภาษาอังกฤษใช้อยู่ 2 คำ คือ Electoral Divisions และ Constituencies ซึ่งหมายถึง เขตพื้นที่ในสิงคโปร์ที่นายกรัฐมนตรีกำหนดโดยชอบด้วยกฎหมายเพื่อใช้ในการเลือกตั้งของรัฐสภา และการเลือกตั้งประธานาธิบดี แต่ละเขตการเลือกตั้งจะแบ่งย่อยเป็นพื้นที่ต่าง ๆ เรียกว่า หน่วยเลือกตั้ง (polling districts) การลงทะเบียนผู้มีสิทธิออกเสียงเลือกตั้งจะทำหน้าที่ในแต่ละเขตการเลือกตั้ง

เขตการเลือกตั้งในสิงคโปร์ มี 2 ประเภท คือ

1. **เขตการเลือกตั้งแบบผู้แทนคนเดียว** (Single Member Constituencies - SMCs) เป็นเขตการเลือกตั้งที่จะมีสมาชิกรัฐสภาได้คนเดียว ซึ่งจะทำหน้าที่เป็นตัวแทนของประชาชนที่อาศัยอยู่ในเขตการเลือกตั้งนี้ ดังนั้น ในเขตการเลือกตั้งแบบผู้แทนคนเดียว เมื่อมีการเลือกตั้งทั่วไป (general election) ผู้มีสิทธิเลือกตั้งที่ได้รับการลงทะเบียนแล้ว และพักอาศัยอยู่ในเขตการเลือกตั้งดังกล่าวจะลงคะแนนเลือกผู้แทนเพียงคนเดียว เพื่อให้เป็นสมาชิกรัฐสภา

ตามพระราชบัญญัติการเลือกตั้งของรัฐสภากำหนดให้มีเขตการเลือกตั้งแบบผู้แทนคนเดียวอย่างน้อย 8 เขต ปัจจุบันมีทั้งหมด 9 เขต

2. **เขตการเลือกตั้งแบบกลุ่มผู้แทน** (Group Representation Constituencies - GRCs) โดยปกติเขตการเลือกตั้งที่มีขนาดใหญ่ จะหมายถึงการมีประชากรและพื้นที่ที่มาก แต่เขตการเลือกตั้งแบบนี้ หมายถึง เขตการเลือกตั้งที่มีกลุ่มผู้แทนที่ได้รับความนิยมจากประชาชนซึ่งอาศัยอยู่ในเขตการเลือกตั้งดังกล่าว เลือกให้เป็นตัวแทน ดังนั้นในเขตการเลือกตั้งแบบกลุ่มผู้แทน หรือมีการเลือกตั้ง

ทั่วไป ผู้มีสิทธิเลือกตั้งที่ลงทะเบียนแล้ว และพักอาศัยในเขตการเลือกตั้งดังกล่าว จะลงคะแนนเลือกตั้งกลุ่มผู้แทนให้เป็นสมาชิกรัฐสภา กลุ่มผู้แทนนี้อาจมีจำนวนได้ตั้งแต่ 3, 4, 5 หรือ 6 คน ประธานาธิบดีจะเป็นผู้ประกาศโดยชอบด้วยกฎหมายเรื่อง จำนวนในกลุ่มผู้แทนของแต่ละเขตการเลือกตั้ง

นอกจากนี้ประธานาธิบดี ยังเป็นผู้กำหนดเรื่องให้เขตการเลือกตั้งแบบกลุ่มผู้แทนจะต้องมีสมาชิกรัฐสภาที่มาจากชนกลุ่มน้อย 1 คน อย่างไรก็ตาม จำนวนเขตการเลือกตั้งแบบกลุ่มผู้แทนอาจมีการกำหนดให้เท่ากับเขตการเลือกตั้งของชนชาวมาเลย์แต่ต้องไม่มากกว่า 3 ใน 5 ของเขตการเลือกตั้งแบบกลุ่มผู้แทนทั้งหมด

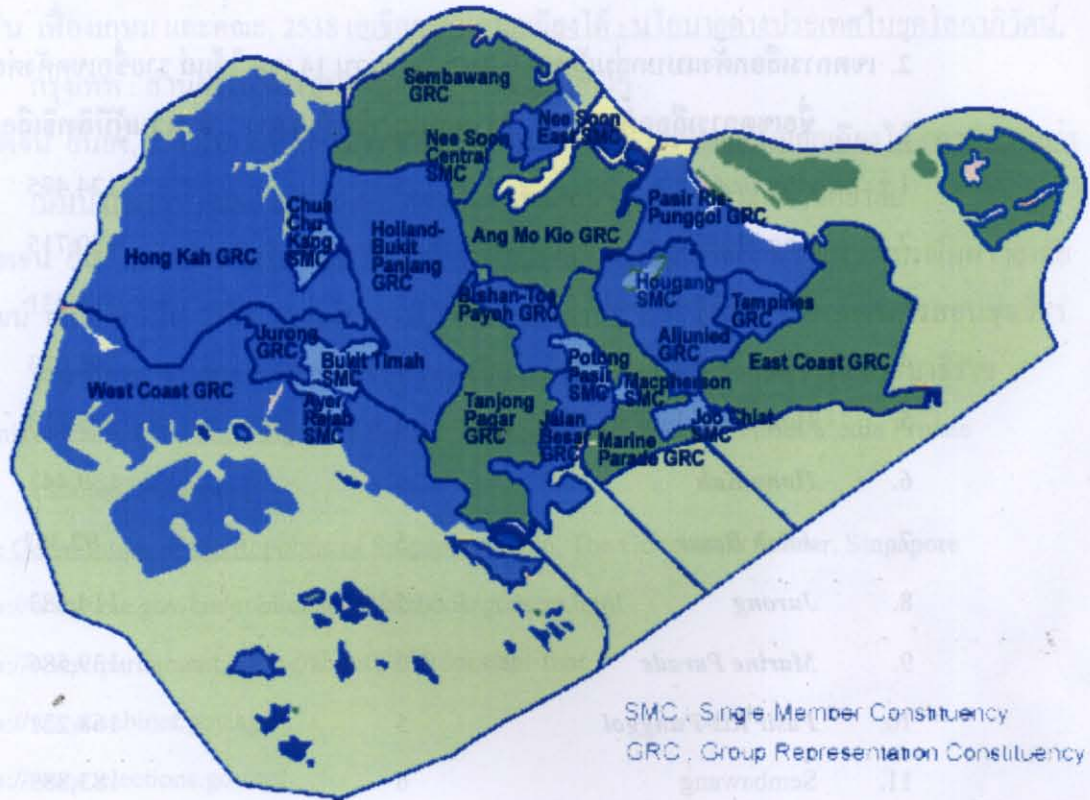
ระบบเขตการเลือกตั้งแบบกลุ่มผู้แทน กำหนดไว้เมื่อปี พ.ศ. 2531 เพื่อให้เกิดความเชื่อมั่นว่า ชนกลุ่มน้อยในสิงคโปร์จะต้องได้เป็นตัวแทนในรัฐสภา พระราชบัญญัติการเลือกตั้งของรัฐสภา จึงได้บัญญัติให้มีจำนวนสมาชิกรัฐสภาที่เป็นตัวแทนจากเขตการเลือกตั้งแบบกลุ่มผู้แทนอย่างน้อย 1 ใน 4 ของจำนวนสมาชิกรัฐสภาทั้งหมด

ปัจจุบันมีเขตการเลือกตั้งแบบกลุ่มผู้แทนจำนวน 14 เขต และมีสมาชิกรัฐสภาทั้งหมด 75 คน

สำหรับการเลือกตั้งประธานาธิบดี (Presidential Elections) จะมีขั้นตอนการเลือกตั้งเช่นเดียวกับการเลือกตั้งของรัฐสภา ข้อแตกต่างที่สำคัญได้แก่

1. วาระการดำรงตำแหน่งของประธานาธิบดี คือ 6 ปี
2. การดำเนินการเลือกตั้งจะกระทำภายใน 6 เดือน หลังตำแหน่งว่างลง หรือไม่เกิน 3 เดือน ก่อนจะครบวาระของตำแหน่ง
3. นายกรัฐมนตรีเป็นผู้ออกหมายการเลือกตั้ง
4. ค่าสมัครมีจำนวนเป็น 3 เท่า ของการสมัครเป็นสมาชิกรัฐสภาประมาณ 1,500 เหรียญ
5. คณะกรรมการการเลือกตั้งประธานาธิบดีจะเป็นผู้พิจารณาคุณสมบัติของผู้สมัครเป็นประธานาธิบดี ตามบทบัญญัติแห่งรัฐธรรมนูญมาตรา 19 คณะกรรมการชุดนี้ประกอบด้วย ประธานคณะกรรมการบริหารสาธารณะ (The Public Service Commission) ทำหน้าที่ประธานและมีกรรมการอีกสองคน คือ ประธานคณะกรรมการตรวจเงินแผ่นดิน (The Public Accountants Board) และสมาชิกสภาประธานาธิบดีเพื่อสิทธิชนกลุ่มน้อย (the Presidential Council for Minority Rights)
6. ค่าใช้จ่ายในการหาเสียงอาจมากกว่า 600,000 เหรียญ หรือคำนวณจากผู้มีสิทธิเลือกตั้ง 1 คน ต่อ 30 เซ็นต์

แผนที่แสดงเขตการเลือกตั้ง

ปัจจุบันสิงคโปร์มีเขตการเลือกตั้ง ทั้งหมด 23 เขต แบ่งเป็น

1. เขตการเลือกตั้งแบบผู้แทนคนเดียว (SMC) มีจำนวน 9 เขต ได้แก่ รายชื่อเขตดังต่อไปนี้

	ชื่อเขตการเลือกตั้ง SMC	จำนวนผู้มีสิทธิเลือกตั้ง (คน)
1.	Ayer Rajah	17,962
2.	Bukit Timah	25,473
3.	Chua Chu Kang	24,671
4.	Hougang	23,223
5.	Joo Chiat	21,178
6.	Mac Pherson	20,990
7.	Nec Soon Central	22,702

8. Nee Soon East 28,718
9. Potong Pasir 15,954

2. เขตการเลือกตั้งแบบกลุ่มผู้แทน (GRC) มีจำนวน 14 เขต ได้แก่ รายชื่อเขตดังต่อไปนี้

	ชื่อเขตการเลือกตั้ง GRC	จำนวนสมาชิกรัฐสภา	จำนวนผู้มีสิทธิเลือกตั้ง
1.	<i>Aljunied</i>	5	124,475
2.	Ang Mo Kio	6	180,715
3.	<i>Bishan-Toa Payoh</i>	5	114,231
4.	<i>East Coast</i>	6	146,673
5.	Holland-Bukit Panjang	5	125,213
6.	<i>Hong Kah</i>	5	139,443
7.	<i>Jalah Besar</i>	5	92,361
8.	<i>Jurong</i>	5	114,683
9.	<i>Marine Parade</i>	6	139,586
10.	<i>Pasir Ris-Punggol</i>	5	168,221
11.	Sembawang	6	183,883
12.	<i>Tampines</i>	5	124,520
13.	Tanjong Pagar	6	141,746
14.	West Coast	5	116,919

ประธานาธิบดีได้กำหนดว่า อย่างน้อยหนึ่งในจำนวนสมาชิกรัฐสภาจากเขตการเลือกตั้ง (พิมพ์ด้วยตัวเอน) จะต้องเป็นตัวแทนจากชนชาวมาเลย์ ส่วนเขตการเลือกตั้งที่เหลือหนึ่งในจำนวนสมาชิกรัฐสภาจะต้องเป็นชนชาวอินเดีย หรือจากชนกลุ่มน้อยอื่น ๆ

บรรณานุกรม

- โคริน เฟื่องเกษม, 2542, การพัฒนาเศรษฐกิจและการเมืองสิงคโปร์, กรุงเทพฯ โครงการจัดพิมพ์คบไฟ
- โคริน เฟื่องเกษม และคณะ, 2538 เอเชียตะวันออกเฉียงใต้ : นโยบายต่างประเทศในยุคโลกาภิวัตน์,
กรุงเทพฯ : สำนักงานกองทุนสนับสนุนการวิจัย (สกว.)
- ณัฐพจน์ ยืนยง, 2542, (การพัฒนาประชาธิปไตยในสิงคโปร์. เอเชียตะวันออกเฉียงใต้ : กระบวนการ
เป็นประชาธิปไตยและการเมือง, สถาบันเอเชียศึกษา, จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย
- ณัฐพจน์ ยืนยง, 2545, สิงคโปร์, เอเชียรายปี 2002/2545 สถาบันเอเชียศึกษา, จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย
- วิวัฒน์ เอี่ยมไพรวรรณ, 2531, การเมืองการปกครองของสาธารณรัฐสิงคโปร์, เอกสารการสอนชุดวิชา
การเมืองการปกครองของประเทศในเอเชีย หน่วยที่ 8 มหาวิทยาลัยสุโขทัยธรรมาธิราช
- Sumiko Tan, 2000, The Singapore Parliament : the House we built, Times Media Private
Limited, Singapore
- The Constitution of the Republic of Singapore, 1986, The Government Printer, Singapore
- <http://www.cia.gov/cia/publications/factbook/goes/sn.html>
- <http://www.parliament.gov.sg/aboutUs/Htdocs/abt-funt>
- <http://www.cabinet.gov.sg/>
- <http://www.elections.gov.sg/>

ต้นฉบับ

ไม่มีหน้านี้

ภาคผนวก

ต้นฉบับ

ไม่มีหน้านี้

ประวัติย่อประธานรัฐสภา

นายอับดุลลาห์ ทาร์มูกิ
(Mr. Abdullah Tarmugi)

วันเดือนปีเกิด	25 สิงหาคม พ.ศ. 2487 ปัจจุบันอายุ 61 ปี เป็นชาวสิงคโปร์โดยกำเนิด
สถานภาพ	สมรสแล้ว มีบุตร 2 คน
ศาสนา	นับถือศาสนาอิสลาม
การศึกษา	
พ.ศ. 2507	ประกาศนียบัตรชั้นสูงจากสถาบันการศึกษาแรฟเฟิล
พ.ศ. 2512	ปริญญาตรีสาขาสังคมศาสตร์ (เกียรตินิยม) มหาวิทยาลัยสิงคโปร์
พ.ศ. 2515	หลักสูตรหลังปริญญา สาขาชุมชนเมืองศึกษา มหาวิทยาลัยลอนดอน
การดำรงตำแหน่งสำคัญ	
พ.ศ. 2532-2536	รองประธานรัฐสภา
พ.ศ. 2536-2545	รัฐมนตรีที่รับผิดชอบกิจการมุสลิม
พ.ศ. 2536-2538	รัฐมนตรีแห่งรัฐ กระทรวงสิ่งแวดล้อม
พ.ศ. 2537-2539	รักษาการรัฐมนตรีว่าการกระทรวงการพัฒนาชุมชน
พ.ศ. 2538-2539	รัฐมนตรีอาวุโสแห่งรัฐ กระทรวงมหาดไทย
พ.ศ. 2539-2543	รัฐมนตรีว่าการกระทรวงการพัฒนาชุมชน
พ.ศ. 2543-2545	รัฐมนตรีว่าการกระทรวงการพัฒนาชุมชน และกีฬา

ประสบการณ์ทางการเมือง

ประธานคณะกรรมการสภา

ประธานคณะกรรมการเอกสิทธิ์

ประธานคณะกรรมการรับเรื่องราวร้องทุกข์

ประธานคณะกรรมการการคัดเลือก

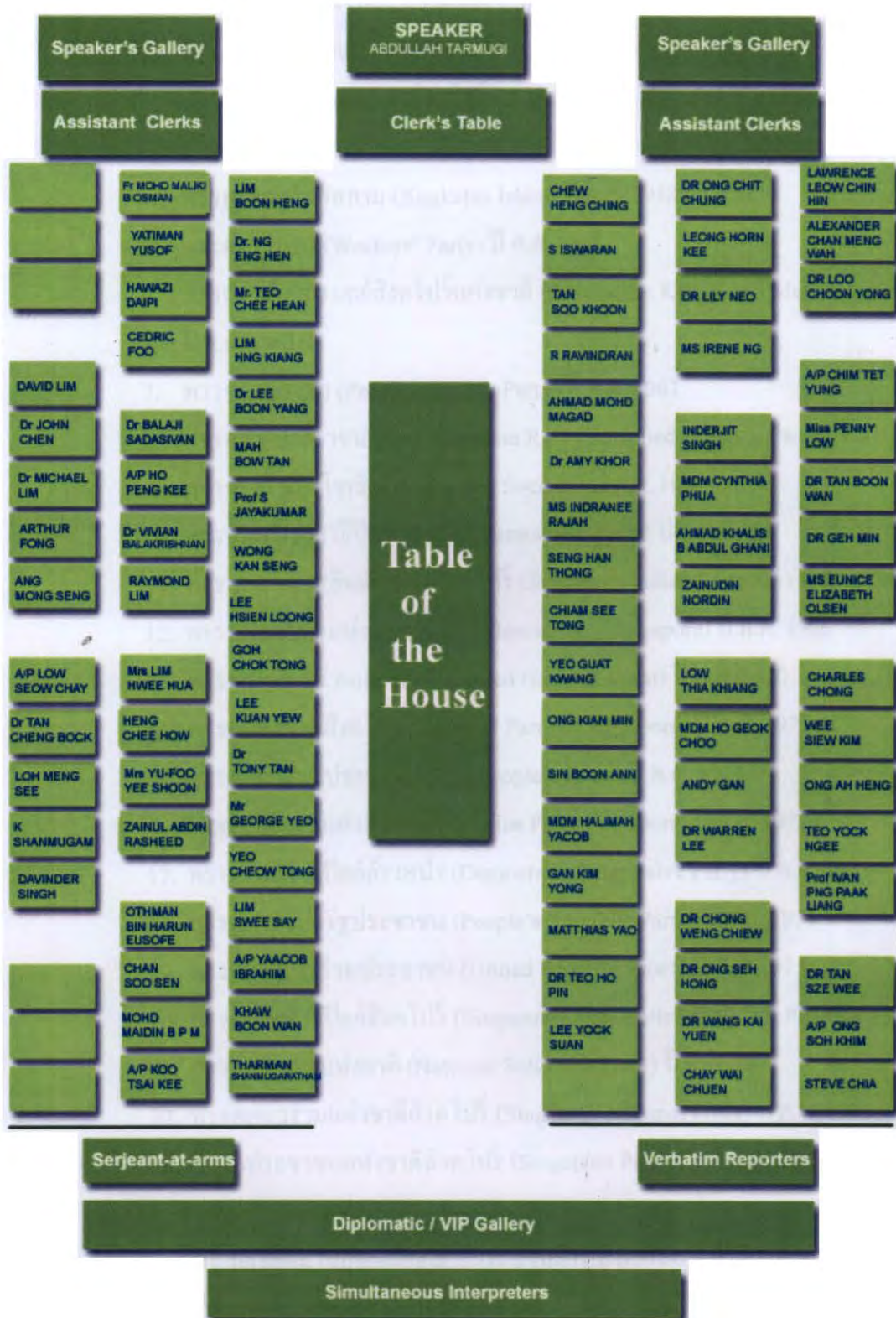
ประธานคณะกรรมการวิสามัญเสนอชื่อเพื่อแต่งตั้งเป็นสมาชิกรัฐสภา

ประธานคณะกรรมการข้อบังคับของรัฐสภา

ตำแหน่งปัจจุบัน

ประธานรัฐสภา ดำรงตำแหน่งเมื่อวันที่ 25 มีนาคม พ.ศ. 2545

๗
ผังที่นั่งในการประชุมรัฐสภา

ต้นฉบับ

ไม่มีหน้านี้

รายชื่อพรรคการเมืองที่มีการจดทะเบียนแล้ว จำนวน 23 พรรค เรียงตาม ปี ค.ศ. ที่จดทะเบียน

1. พรรคชาวจีนสิงคโปร์ (Singapore Chinese Party) ก่อตั้งปี ค.ศ. 1950
2. พรรคเปอร์ชาตวนมาลาฮูสิงคโปร์ (Persatuan Malayu Singapore) ปี ค.ศ. 1952
3. พรรคปาไตรีกยาด สาขาสิงคโปร์ (Partai Rakyat Singapore State Division) ปี ค.ศ. 1956
4. พรรคอังกัดันอิสลาม (Angkatan Islam) ปี ค.ศ. 1958
5. พรรคกรรมกร (Workers' Party) ปี ค.ศ. 1961
6. พรรคองค์การมาเลย์สิงคโปร์แห่งชาติ (Pertubohan Kebagsaan Malayu Singapore) ปี ค.ศ. 1961
7. พรรคกิจประชา (People's Action Party) ปี ค.ศ. 1961
8. พรรคสหประชาชน (Parti Kesatuan Ra'ayat, United People's Party) ปี ค.ศ. 1961
9. พรรคบาร์ชาน โซเซียลิส (Barisan Socialis) ปี ค.ศ. 1961
10. พรรคสหประชาธิปไตย (United Democratic Party) ปี ค.ศ. 1962
11. พรรคคองเกรสอินเดียแห่งสิงคโปร์ (Singapore Indian Congress) ปี ค.ศ. 1962
12. พรรคพันธมิตรแห่งสิงคโปร์ (Alliance Party Singapore) ปี ค.ศ. 1966
13. พรรคสหแนวร่วมแห่งชาติ (United National Front) ปี ค.ศ. 1970
14. พรรคแห่งชาติสิงคโปร์ (National Party of Singapore) ปี ค.ศ. 1971
15. พรรคแนวร่วมประชาชน (The People's Front) ปี ค.ศ. 1971
16. พรรคยุติธรรมแห่งสิงคโปร์ (Justice Party Singapore) ปี ค.ศ. 1972
17. พรรคประชาธิปไตยก้าวหน้า (Democratic Progressive Party) ปี ค.ศ. 1973
18. พรรคสาธารณรัฐประชาชน (People's Republic Party) ปี ค.ศ. 1973
19. พรรคสหแนวร่วมประชาชน (Untied People's Front) ปี ค.ศ. 1975
20. พรรคประชาธิปไตยสิงคโปร์ (Singapore Democratic Party) ปี ค.ศ. 1980
21. พรรคเอกภาพแห่งชาติ (National Solidarity Party) ปี ค.ศ. 1987
22. พรรคแนวร่วมแห่งชาติสิงคโปร์ (Singapore National Front) ปี ค.ศ. 1991
23. พรรคประชาชนแห่งชาติสิงคโปร์ (Singapore People's Party) ปี ค.ศ. 1994

ที่มา : ญัฐพจน์ ยืนยง เอเซียตะวันออกเฉียงใต้ : กระบวนการเป็นประชาธิปไตย และการเมือง, 2542, สถาบันเอเชียศึกษา หน้า 106-108

ต้นฉบับ

ไม่มีหน้านี้

สถิติการเลือกตั้งทั่วไป นับจากสิงคโปร์เป็นสาธารณรัฐ

ครั้ง	กำหนดเวลา การเลือกตั้งทั่วไป	จำนวนที่นั่ง สูงสุด	พรรคที่ได้รับ คะแนนสูงสุด	จำนวนที่นั่ง ที่ได้รับใน รัฐสภา	ร้อยละของ คะแนนเสียง ทั้งหมด
1.	เมษายน 1968	58	กิจประชา	58	86.72
2.	กันยายน 1972	65	กิจประชา	65	70.43
3.	ธันวาคม 1976	69	กิจประชา	69	74.09
4.	ธันวาคม 1980	75	กิจประชา	75	77.66
5.	ธันวาคม 1984	79	กิจประชา	77	64.83
6.	กันยายน 1988	81	กิจประชา	80	63.17
7.	สิงหาคม 1991	81	กิจประชา	77	60.97
8.	มกราคม 1997	83	กิจประชา	81	64.98

ที่มา : โคริน เฟื่องเกษม, “การพัฒนาเศรษฐกิจและการเมืองสิงคโปร์.” กรุงเทพฯ, โครงการจัดพิมพ์
คปไฟ 2542

สำหรับการเลือกตั้งทั่วไปครั้งล่าสุดตรงกับวันที่ 3 พฤศจิกายน ค.ศ. 2001 (พ.ศ. 2544)
ได้อย่างอิงไว้แล้วในเนื้อเรื่อง

ต้นฉบับ

ไม่มีหน้านี้

ประวัติผู้เขียน

ชื่อ-นามสกุล	นางชลลดา	กันคัล้อย
วันเดือนปีเกิด	7 สิงหาคม 2502	
สถานที่เกิด	จังหวัดชลบุรี	
ประวัติการศึกษา		
พ.ศ. 2525	ระดับปริญญาตรี	การศึกษาระดับบัณฑิต วิชาเอกชีววิทยา วิชาโทภาษาอังกฤษ มหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ ประสานมิตร
พ.ศ. 2528	ระดับปริญญาโท	การศึกษามหาบัณฑิต วิชาเอกชีววิทยา มหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ บางแสน จังหวัดชลบุรี
ประสบการณ์การรับราชการ		
★ อาจารย์ 1	ระดับ 4	โรงเรียนนครชัยประชาสรรค์ อำเภอนากลาง จังหวัดอุดรธานี
★ ศึกษานิเทศก์	ระดับ 4	สำนักงานประถมศึกษาอำเภอสวรรคคูหา จังหวัดอุดรธานี
★ ศึกษานิเทศก์	ระดับ 5	สำนักงานการประถมศึกษาจังหวัดอุดรธานี
★ ผู้ช่วยราชการ		กองนโยบายและแผน และหน่วยศึกษานิเทศก์ สำนักงานคณะกรรมการการประถมศึกษาแห่งชาติ กระทรวงศึกษาธิการ
★ วิทยากร 5		หอสมุดรัฐสภา สำนักงานเลขาธิการสภาผู้แทนราษฎร
★ เลขานุการ (เจ้าหน้าที่บริหารงานทั่วไป 6)		ผู้ช่วยเลขาธิการสภาผู้แทนราษฎร (ด้านการต่างประเทศ)
★ หัวหน้าฝ่ายสหภาพสมาชิกรัฐสภา เอเชียและแปซิฟิก ระดับ 7		กององค์การรัฐสภาระหว่างประเทศ
ปัจจุบันดำรงตำแหน่ง		
		ผู้อำนวยการกลุ่มงานความสัมพันธ์รัฐสภาทวิภาคี (เจ้าหน้าที่วิเทศสัมพันธ์ ระดับ 8) สำนักงานความสัมพันธ์ระหว่างประเทศ
ผลงานทางวิชาการ		
		วิทยานิพนธ์ เรื่อง ผลของความเค็มและเวลาที่มีต่อการเพาะพักของไซอาร์ทีเมียบางสายพันธุ์ในห้องปฏิบัติการ

ส 02162 ฉ.1

สผ สำนักงานเลขาธิการสภาผู้แทนราษฎร.
11 สำนักความสัมพันธ์ระหว่างประเทศ.
3.5 รัฐสภาสาธารณรัฐสิงคโปร์.
328.3S5
2548

SINGAPORE

สำนักงานเลขาธิการสภาผู้แทนราษฎร